

KEILAAJA

SUOMEN KEILAILULIITON JÄSENLEHTI

76. vuosikerta

3 / 2023

**Jenni Heinolle
upea voitto
International
Hammer
Challenge**

**Finnish Masters:
Teemu Putkisto viidennen
lopputurnauksen ykkönen**

**Tulosten takana:
Paavo Grönmark
- kiistattomasti lajilegenda
Satu Lintulalle pronssia
kuurojen MM-kilpailuissa**

**FYR-kausi
avattiin Talissa**

Puheenjohtajan palsta

Jäsentilanteesta

KEILAKAUSI 2022–23 oli taas pitkstä aikaa kausi, jolloin voitiin keilata ilman mitään koronarajoituksia. Kilpailumäärät per jäsen palasivat keväällä 2023 samalla tasolle kuin ennen korona-aikaa. Koronan jälkeen myös keilahallien bisnes nimenomaan vapaa-ajan hupikeilailussa parani selvästi ja oli syksyllä 2022 ympärimaata aivan ennätystasoilla.

On hyvä, että halleilla menee taas hyvin, sillä ilman keilahalleja emme voi keilata kilpaakaan. Tämä ei ikävä kyllä kuitenkaan heijastunut omaan jäsenkehityksemme. Jäsenmäärämme lasku on koronan jälkeen hidastunut mutta ei lakannut. Jäsenmäärä laski koronakausina 2020–22 noin 7 % kaudessa, kun taas kaksi edellistä kautta se on palannut noin -4,5% tasolle, mikä tarkoittaa noin 400 jäsenen laskua kaudessa. Vaikka saimme kahdella edellisellä kaudella taas yli 600 uutta jäsentä, se ei kompensoi 900–1000 jäsenen vuotuista poistumista jäsenrekisteristä, mikä ikävä kyllä toteutuu tänäkin kesänä. Jäsenmäärämme oli 30.6. kauden päättyessä 7994 keilaajaa, mikä luku meillä oli viimeksi kaudella 1966–67. Tavoitteet tulevalle kaudella on 700 uutta jäsentä ja jäsenmäärän muutos parempi kuin -3 %.

Päädynsyy jäsenkatoomme on edelleen ja jatkossa ikäjakaumamme. Jäsenistöstä lähes 60 % on veteraaneja ja yli 70-vuotiaita jopa 35 %. Vaikka se samalla onkin lajimme hienouksia, että pystymme ikähyvityksiemme avulla onnistuneesti motivoimaan jäsenistöämme pitkälle, tulevat meilläkin lopulta fyysiset rajat vastaan ja ilman merkittävää uusien jäsenten aktivointia tulee jäsenmäärämme vielä useita vuosia laskemaan.

Ikäjakaumaan liittyen myös yksi mainio asia tapahtui viime kaudella. Uusista 616 jäsenestämme 430 oli ensikertaa rekisteröityneitä ja mikä parasta, heidän keski-ikänsä putosi edellisen kaudesta jopa 7,5 vuotta ollen nyt vain 34,4 vuotta. Jos tähän pystytään jatkossakin, saamme pitkään toivottua todellista nuorennusleikkausta jäsenistöömme. Tästä syystä koko jäsenistön keski-ikä ei pitkstä aikaa myöskään noussut vaan jopa putosi hiukan ollen 58,6 vuotta.

Toinen iso jäsenhaaste ikäjakauman lisäksi onkin se, että laskeneiden jäsenmäärien takia yhä useampi halliyrittäjä keskittyy kannattavuussyistä yhä enemmän hupikeilailuun ja kilpailuerien määrä tarjolla on laskenut. Tiedämme, että on onneksi poikkeuksia, joista mainittakoon erityisesti useat kilpakeilaajien nykyisin pyörittämät hallit, jotka ovat kannattavasti onnistuneet yhdistämään hupi-, harraste- ja kilpakeilailun. Näistä mainittakoon vaikkapa Kuopio, Lahti, Tampere, Joensuu ja Tuusula. Kilpakeilaajat tuovat jokaiseen halliin, joka siihen satsaa varman tulolähteen ja samalla markkinoivat lajia eri tahoilla.

Kuitenkin usein, jos keilahallin perustaa henkilö, jolla ei ole taustaa kilpakeilailusta, on ratkaisu jättää se kokonaan ja keskittyä hupikeilailuun. Toivonkin, että paikallisliitoissa pidämme henkilökohtaisesti hyviä yhteistyövälejä halliyrittäjien kanssa. Varsinkin, jos yrittäjä vaihtuu, on erittäin tärkeää heti alusta alkaen keskustella ja perustella, miksi yrittäjän tosiaan kannattaa satsata jatkossakin myös kilpakeilailuun. Jos teille on haasteista löytää hyviä perusteluja, Suomen Keilailuliiton toimisto tarjoaa siihen työkaluja. Jos paikkakunnan viimeinen kilpakeilahalli lopettaa, romahtaa myös kilpakeilailu. Jos ei voi keilata, ei myöskään jäsenyyttä jatketa.

Jäsenmäärä vaikuttaa tietenkin myös Keilailuliiton talouteen. Samalla kun jäsenmäärämme laskee, niin jatkunut inflaatio nostaa kaikkia Keilailuliiton kuluja, joista erityisesti iso kuluerä, eli arvokisoihin matkustaminen, on kallistunut. Myös muita vaikuttavia asioita ovat Olympiakomitean huippu-urheilutuki ja valtion lajiliittotuki, joihin vaikuttavat myös uuden valtioneuvoston päätökset. Olemme eri keinoin tehneet kuluneella kaudella useita säästöpäätöksiä liiton omissa kuluissa, joista haluan tässä nostaa erikseen yhden. Hallituksemme päätti elokuun kokouksessaan, että siirrämme Keilailuliiton toimiston lähiaikoina Tampereelle Helsingin Ruusulankadulta pienempiin ja edullisempiin tiloihin. Uusi toimisto on jo haussa ja olen varma, että jatkossakin tiimimme tukee jäseniämme mainiosti, sillä koko siirto Tampereelle suunnitellaan ja tehdään yhdessä.

Kaikkiaan eri asioiden vaikutus kauden 2024–25 lisenssihintaan selviää, kun liiton tuleva budjetti kirkastuu ja päätetään yhteisesti 18.11.23 liittovaltuustossa. Joka tapauksessa kilpailulisenssimme hinta on jatkossakin alhaisempi kuin juuri missään merkittävässä lajiliitossa. Kyllä keilailun merkittävät kulut, mutta myös ilot syntyvät jatkossakin ihan omasta keilaamisestamme. Eli palloa vaan pyörimään ja samalla kysykää uusia jäseniä mukaan.

Hyvää alkanutta keilakautta 2023–24.

Terveisin,
OLLI HOSSI
puheenjohtaja
Suomen Keilailuliitto

Sisältö

- 2 PUHEENJOHTAJAN PALSTA
Jäsentilanteesta
- 3 SISÄLLYS
Toimituksen yhteystiedot, hinnat
- 4 TOIMINNANJOHTAJAN PALSTA
Uuden edessä
- 5 INTERNATIONAL HAMMER CHALLENGE
Jenni Heino historian ensimmäinen voittaja
- 8 KUUROJEN MM-KILPAILUT
Satu Lintula saavutti pronssia
- 11 SEIVÄSTAITURI MIKKO LATVALA
Huolehtii maajoukkuekeilaajien fysiikasta
- 12 JUHA VIBERG
Intohimoinen järjestömie
- 16 TULOSTEN TAKANA | PAAVO GRÖNMARK
Kiistattomasti lajilegenda
- 19 JÄRVINEN JÄRKEILEE
Markkina määrää...?
- 20 BERTTA HARTIKKA
SKL:n uusi palvelukoordinaattori
- 22 LAX, LINTILÄ JA HALME
Suomen ainoa MM-triokulta
- 25 KILPAILUKALENTERI
- 26 FINNISH MASTERS -LOPPUTURNAUS
Teemu Putkisto nousi ykköseksi
- 28 FYR-KAUDEN AVAUS
Junnut täyttivät Talin
- 30 JANNE MURTO
B-luokan keilaajasta Suomen huipulle 500 päivässä
- 33 ESBC BOLOGNA 2023

KEILAAJA

SUOMEN KEILAILULIITON JÄSENLEHTI

TOIMITUS Ruusulankatu 3, 00260 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA Sami Järvilä, puh. 050 535 9668, sami.jarvila@keilailu.fi

TOIMITUSSIHTEERI Henri Havusela, puh. 050 478 3311, henri.havusela@keilailu.fi

PAINOS 10 000

PAINOPIIKKA Lehtisepät Oy, Lahti

SUOMEN KEILAILULIITTO Ruusulankatu 3, 00260 Helsinki, avoinna ma-pe klo 9.00–16.00, keilailuliitto@keilailu.fi

Toiminnanjohtaja Sami Järvilä, puh. 050 535 9668, sami.jarvila@keilailu.fi

Kilpailukoordinaattori Tiina Viljakka, puh. 040 591 3996, tiina.viljakka@keilailu.fi

Palvelukoordinaattori Bertta Hartikka, puh. 050 431 0710, bertta.hartikka@keilailu.fi

Viestintä- ja markkinointisuunnittelija Henri Havusela, puh. 050 478 3311, henri.havusela@keilailu.fi

www.keilailu.fi

Osoitteenmuutokset omaan paikallisliittoon.

KANNEN KUVAT Henri Havusela ja Simo Uosukainen

ILMOITUSHINNAT

Seurat ja keilailuliitot	0,95 €/pmm
Kaupalliset ilmoitukset	1,85 €/pmm
Toistoalennus	25 %

MODUULIHINNAT

Koko sivu, seurahinta 800 €, kaupallinen 1000 €
Puoli sivua, seurahinta 500 €, kaupallinen 650 €
1/4 -sivu, seurahinta 250 €, kaupallinen 350 €
1/8 -sivu, seurahinta 150 €, kaupallinen 200 €
Hinnat koskevat valmiita, määrämittäisiä ilmoituksia

VUOSI 2023

	ilmestyy	aineisto
	viikolla	viimeistään
Nro 4	52	6.12.

Toiminnanjohtajan palsta

Uuden edessä

Uusi keilailukausi on kesän jälkeen startannut liiton toimistolla monien uusien asioiden parissa. Toukokuun lopussa liittomme sai uuden kilpailukoordinaattorin, **Tiina Viljakan**, ja lokakuun alussa **Bertta Hartikka** aloittaa uutena palvelukoordinaattorina. Toivotan Bertan lämpimästi tervetulleeksi sorvin ääreen palvelemaan jäsenistöämme.

Myös liiton toimisto on uuden edessä. Toimisto on vuosikymmenet sijainnut Ruusulan- kadulla Helsingissä, mutta henkilökuntavaihdokset ja myös taloudelliset hyödyt huomioden hallitus päätti elokuun kokouksessaan etsiä uudet ja tarpeeseen sopivat pienemmät toimistotilat Tampereelta, sillä koko nelihenkinen henkilöstö asuu tällä hetkellä Tampereella. Ruusulan- kadun liiton omistama 103 neliön toimistotila on tarkoitus laittaa vuokralle heti, kun sopiva vuokraaja löytyy.

Rekisteri- ja kilpailuohjelmaan integroitiin elokuussa valtakunnansarjapalikka ja se on saanutkin hyvää palautetta kentältä monelta suunnalta. Ohjelmaan, erityisesti kilpailupuolelle, tehdään syksyn aikana vielä parannuksia ja viilauksia. Oma henkilökohtaisen käyttöliittymän integraatio on tulossa ohjelmaan myös lähiaikoina. Uskon, että ohjelmaan tehtävien viimeistelyjen jälkeen saamme lopulta käyttöömme tuleville vuosille hyvän ja kehityskelpoisen työkalun tarpeisiimme.

Syksyisin tehdään liittomme puolelta myös avustushakemukset Opetus- ja kulttuuriministeriön vuosittain myöntämiin liikuntajärjestöjen yleisavustuksiin sekä Olympiakomitean huippu-urheilulle jakamiin tehostamistukiin. Tänä vuonna tuet Suomen Keilailuliitolle olivat 260 000 ja 85 000 euroa. Nykyisin OKM:n yleisavustus jaetaan valtion budjetista ja budjettiriihen jälkeen on annettu ymmärtää, että vuodelle 2024 ei suurempia leikkauksia ole liikuntajärjestöille yleisavustuksessa luvassa, ”juustohöylään” on kuitenkin hyvä varautua jo liiton tulevan vuoden budjetissa. Huippu-urheilun tulevan vuoden avustuksen suhteen kaikki mahdollinen on jo tehty. Olympiakomitean kutsumaan keilailun lajiriiheen 2.10. on tehty ja lehden ilmestymishetkellä jo esitelty keilailun huippu-urheilun suunnitelma vuodelle 2024. Tehostamistukipäätös tehdään tämän perusteella jo 5.12.

Pitääksemme lajimme edelleen elinvoimaisena ja kansainvälisesti menestyneenä, tarvitsemme jatkossakin hyvää yhteistyötä jäsenliittojen ja keilahalliyrittäjien kesken. Moni halli onkin antanut esimerkiksi maajoukkue- ja tulevaisuudenryhmiemme keilaajien harjoitella ilmaiseksi matkallaan kohti menestyksen polkujaan. Nämä ovat tietenkin hallikohtaisia päätöksiä.

Haluan liiton puolesta antaa tästä mahdollisuudesta heille ison ja nöyrän kiitoksen.

Mitä enemmän ja paremmin puhallamme yhteen hiileen sen paremmin keilailu voi kaikilla rintamilla.

Ps. Forssan RKM - Keilaajat seura päätti lopettaa toimintansa viime kauden jälkeen ja lahjoitti seuransa varat sääntöjensä mukaisesti keilailua tukevaan toimintaan. Valituksi tuli Suomen Keilailuliiton junioritoiminta. ISO KIITOS!

Hyvää alkanutta keilailukautta kaikille!

SAMI JÄRVILÄ

Jenni Heino on historian ensimmäinen International Hammer Challenge -voittaja

Ensimmäistä kertaa järjestetty EBT-kiertueen osakilpailu International Hammer Challenge polkaksi kauden vauhdilla käyntiin Talin keilahallissa ja kokosi huippukeilaajat yhteen elokuisen Helsinkiin. Ensimmäistä IHC:ta voidaan pitää kaikin puolin onnistuneena tapahtumana.

TEKSTI JA KUVAT: HENRI HAVUSELA

IHC TOP 32 lopulliset sijoitukset:

1. Jenni Heino
2. Sanna Oksanen
3. Mik Stampe (DEN)
4. Karo Hilokoski
5. Essi Pakarinen
6. Rami Mukkula
7. Anna Andersson (SWE)
8. Kaaron Salomaa
9. William Svensson (SWE)
10. Arnar Jonsson (ISL)
11. Ani Juntunen
12. Juhani Tonteri
13. Dan Östergaard Poulsen (DEN)
14. Markus Lahti
15. Juho Rissanen
16. Reija Lundén
17. Tim Stampe (DEN)
18. Pyry Puharinen
19. Aatu Tapanimäki
20. Lassi Aalto
21. Tomas Käyhkö
22. Henry Laine
23. Kari Hurri
24. Pontus Andersson (SWE)
25. Mila Nevalainen
26. Niko Oksanen
27. Jussi Laine
28. Mikkel Sörensen (DEN)
29. Janne Murto
30. Santtu Tahvanainen
31. Simon Tissarinen
32. Mika Heino

Sanna Oksanen jatkoi loistavia otteitaan ja kohtasi Heino Suomen maajoukkueenaisten tähdittämässä loppuottelussa.

TURNAUS SAI suomalaisittain upean päätöksen, kun loppuottelussa kohtasivat suomalaiset naisten maajoukkuekeilaajat **Jenni Heino** ja **Sanna Oksanen**. Yhden sarjan loppuottelussa Heino pelasi ratkaisuruudut kylmän viileästi ja voitti Oksasen 231–222. Naiset menestyivät IHC:n radoilla muutenkin loistavasti, mikä lisäksi nuoret keilaajat näyttivät hienosti osaamistaan. Heistä parhaiten sijoittui upean turnauksen pelannut junioreiden maajoukkuekeilaaja **Karo Hilokoski**, joka oli turnauksessa neljäs.

Äärimmäisen tasaisessa loppuottelussa Sanna Oksanen oli yhdeksän ruudun jälkeen muutaman pisteen Jenni Heinoa edellä, mutta Heino naulasi kymppiruutuun kolme tärkeää kaatoa, mihin Oksanen ei pystynyt vastaamaan. Näin ollen Heino kruunattiin Talin keilahallissa ensimmäistä kertaa järjestetyn International Hammer Challengeen voittajaksi. Kokenut naisten maajoukkuekeilaaja kuittasi itselleen kuuden tuhannen euron pääpalkinnon.

– Upealta tuntuu, eikä meinaa uskoa, että mitä tuli tehtyä. Kyllä tämä on oman keilailu-urani isoin voitto. Olen koko kesän kylläkin harjoitellut ja kisannut, joten tehty työ radoilla kantaa tulosta, Heino kertoi iloisena voittopokaali kädessään.

Keilaseura Lahden Bayta edustava Heino pelasi vahvasti läpi turnauksen. Hän oli kar-

sinnan viides tuloksella 1369, minkä lisäksi hän voitti matkalla loppuotteluun finaalinvaiheiden paras viidestä ottelussa Ruotsin maajoukkuekeilaajan **Anna Andersonin**, Suomen junioreiden maajoukkuekeilaajat **Markus Lahden** ja **Jussi Laineen**. Välierässä Heino voitti turnauksessa neljänneksi sijoittuneen Karo Hilokosken 206–186.

– Pieniä heikkojakin hetkiä turnaukseeni mahtui, mutta pystyin kuitenkin aina löytämään oikeat ratkaisut. Tuntui, että olin läpi turnauksen hyvin kartalla siitä, mitä pitää tehdä. Loppuottelussa Oksasta vastaan pystyin pitämään jännityksen kurissa ja minulla oli parempi linja, minkä ansiosta sain ne lopun tärkeä kaadot tehtyä. Huikeata oli pelata Sannaa vastaan loppuottelussa. Meillä on naisten liigassakin aina kovat ottelut ja oli mieluista vastustaja loppuotteluun, Heino sanoo.

Ja minne matkaa voittopokaali?

– Eiköhän se tuonne olohuoneen vitriiniin pääse, Heino nauraa ja jatkaa.

– Nyt seuraavaksi keilataan pienempiä kisoja ja iso tavoite on ensi vuoden naisten EM-kilpailut.

Mieletöntä oli katsoa naisten menestystä läpi turnauksen ja erityisesti kahden suomalaisnaisen loppuottelua. Toiselle sijalle yltänyt Sanna Oksanen pelasi Heino tavoitin todella vakuuttavan turnauksen. Välierässä Oksanen voitti lopulta kolmanneksi sijoittuneen tans-

Historian ensimmäisen IHC:n neljä parasta: Jenni Heino, Sanna Oksanen, Mik Stampe ja Karo Hilokoski.

kalaiskeilaaja **Mik Stampen** uusintaheittojen jälkeen, kun kaksikko päätti välieran tasapeliin 191–191.

– En ajatellut pääseväni näin pitkälle, mikä pitää ottaa positiivisena asiana. Jenni antoi kovan paineen loppuottelussa. Voitto oli omissa käsissä kymppiruutuun asti, mutta ratkaiseva heitto lähti tällä kertaa huonosti, Oksanen huokaili.

Jo pitkään suomalaisten naiskeilaajien terävimpään kärkeen kuulunut Oksanen on tehnyt vakuuttavan paluun sen jälkeen, kun

perheenlisäyksen takia hän piti enemmän taukoa keilailusta.

– Ihan mahtavalta se tuntuu ja niin kuin aikaisemmin sanoin, nautin ihan eri tavalla keilailusta ja kilpailuista. Kun menee radoille, on aivan eri fiilis, mutta toki tietysti loppuottelun tappio tänään harmittaa, kun näitä tilaisuuksia ei niin usein saa. Hyvin oma keilailu on mennyt viime aikoina kuitenkin. Seuraavina isoina tavoitteina ovat Ballmaster Open vuodenvaihteessa sekä ensi kesän naisten EM-kilpailut.

IHC:ssa ei 300 pisteen sarjoja nähty. Isoimman sarjan 299 turnauksessa keilasi **Tomas Käyhkö**, joka kuittasi peräti kolme tuhatta euroa itselleen, kun 300 pisteen ekstroja ei pelattu.

International Hammer Challenge oli kokonaisuudessaan onnistunut turnaus, joka sai pelaajilta runsaasti kiitosta kisapäivien aikana. Tavoite on, että kilpailusta saadaan jokavuotinen tapahtuma Talin keilahallissa. ●

HUOM!
Turnauksen kaikki tulokset osoitteessa: bowling.fi/ihc2023

IHC 2023 tuloksia

Loppuottelu

Jenni Heino Vs Sanna Oksanen 231–222

Välierät

Sanna Oksanen Vs Mik Stampe 191–191, Tasapelin jälkeen yhden heiton uusinta, jossa Oksaselle kaato ja Stampe heitti kahdeksan.

Jenni Heino Vs Karo Hilokoski 206–186

Kahdeksan parhaan ottelut:

Karo Hilokoski Vs Essi Pakarinen **3–2**
Sanna Oksanen Vs Rami Mukkula **3–0**
Jenni Heino Vs Anna Andersson **3–0**
Mik Stampe Vs Kaaron Salomaa **3–0**

16 parhaan ottelut:

Essi Pakarinen Vs William Svensson **3–0**
Kaaron Salomaa Vs Ani Juntunen **3–2**
Rami Mukkula Vs Juhani Tonteri **3–0**
Anna Andersson Vs Dan Östergaard Poulsen **3–0**
Jenni Heino Vs Markus Lahti **3–1**
Sanna Oksanen Vs Juho Rissanen **3–0**
Mik Stampe Vs Reija Lundén **3–1**
Karo Hilokoski Vs Arnar Jonsson **3–1**

Suomen nuoret kaatoivat Ruotsin maaottelussa

Kauttaaltaan nuorten keilaajien otteet IHC:ssa olivat ilonaihe, josta osoituksena useiden nuorukaisten korkeat sijoitukset. Turnauksen yhteydessä keilattiin myös epävirallinen alle 23-vuotiaiden nuorten Suomi-Ruotsi-maaottelu, jonka tarkoituksena oli lisätä jo ennestään hienosti toimivaa yhteistyötä Ruotsin maajoukkueen kanssa. Suomen nuorten joukkue nappasi selvän voiton maaottelussa lukemin 9814–9336.

TEKSTI JA KUVAT: HENRI HAVUSELA

– **RUOTSIN** maajoukkueen päävalmentajan **Robert Anderssonin** kanssa syntyi tämä idea, kun nuorilla ei ole nyt PM-kisoja ja tarkoituksena on ollut muutenkin kasvattaa yhteistyötä. Tällä lähdetään nyt liikkeelle. Ruotsi on meidän nuorille hyvä tason mittari, kuten mekin olemme samaa Ruotsille, kertoo Suomen maajoukkueen päävalmentaja **Jarmo Ahokas** ennen ottelua.

Molempien maiden joukkueissa pelasi lahjakkaita alle 23-vuotiaita maajoukkuekeilaajia. Ruotsia edustivat **Alex Joki, Kevin Melin, Alvin Kvarnström, Carl Eklund, Robin Noberg, Anton Andersson, Nicole Layrisse** ja **Elissa Mehmet**. Suomen joukkueessa pelasivat **Mila Nevalainen, Tiiamari Laukkanen, Roni Leskinen, Karo Hilokoski, Lenni Juutilainen, Simon Tissarinen, Luukas Väänänen** ja **Rami Mukkula**.

Lopulta suomalaispelaajat nappasivat selvän voiton 48 sarjan pelissä lukemin 9814–

9336. Suomen tehokkain pelaaja oli IHC:ssa upeasti neljänneksi sijoittunut 20-vuotias **Karo Hilokoski** kuuden sarjan tuloksella 1317.

– Olihan tämä jännittävä kokemus, joka antoi erän pelaamiseen lisäkipinää. Itselleni tämä oli vielä ensimmäinen kilpailu maajoukkuepiireissä, joten siinäkin mielessä todella miellyttävä tapahtuma. Löysin hyvän paikan pelata uretaanilla ja sain tänään hyvää toistoa sekä pidempääkin kaatojonoa. Huomasin, että tällaisessa maaottelussa voittamisen tahto nousee pintaan ja se luo tahdonvoimaa peliin lisää, Hilokoski kertoi maaottelun päätteeksi.

IHC oli kaiken kaikkiaan nuorille keilaajille loistava turnaus. Kilpailussa keilattiin yhteensä 668 suoritusta 307 keilaajan voimalla. SKL:n Nuoriso- ja koulutusvaliokunta ilmoitti, että nuorilla vastaavat luvut olivat 269 suoritusta / 88 keilaajaa ja junioreilla 126 suoritusta / 44 keilaajaa. Ulkomaalaisia nuoria oli 35 ja junioreita 19 keilaajaa. ●

Suomi-Ruotsi-maaottelun tulokset

Karo Hilokoski 1317
Luukas Väänänen 1266
Roni Leskinen 1238
Lenni Juutilainen 1223
Simon Tissarinen 1223
Tiiamari Laukkanen 1186
Mila Nevalainen 1185
Rami Mukkula 1176

Yht. 9814

Robin Noberg 1230
Alex Joki 1206
Kevin Melin 1192
Anton Andersson 1191
Nicole Layrisse 1092
Alvin Kvarnström 1072
Carl Eklund 1072
Elissa Mehmet 1148

Yht. 9336

Suomen ja Ruotsin nuoret kohtasivat IHC:n yhteydessä myös maaottelun merkeissä.

20-vuotias Karo Hilokoski keilasi hienon turnauksen ja pelasi myös maajoukkuepaidassa nuorten Suomi-Ruotsi-maaottelussa.

Satu Lintula saavutti pronssia kuurojen MM-kilpailuissa

Satu Lintula saavutti upeasti henkilökohtaista MM-pronssia kuurojen MM-kilpailuissa Saksan Münchenissä elokuussa. Suomen maajoukkueen kilpailijat Satu Lintula ja Krista Paloposki sekä joukkueenjohtaja Maarit Suominen viettivät MM-kisareissussa noin kaksi viikkoa ja tuliaisina oli Lintulan mitali. Lisäksi Krista Paloposki paransi huomasti aiemman arvokilpailunsa tulosta.

TEKSTI JA KUVA: SUOMEN KUUROJEN URHEILULIITTO

NAISTEN HENKILÖKOHTAISessa kilpailussa **Satu Lintula** nappasi henkilökohtaisen arvokisamitalinsa. **Krista Paloposki** oli samassa kisassa 21. sijalla. Naisia oli kilpailussa mukana yhteensä 85 naiskilpailijaa 23 eri maasta.

Parikilpailussa Suomalaiskaksikko oli sijalla 14., kun joukkueita oli yli 40 joukkuetta. Kultaa voittaneen Korealaisparin pistemäärä oli 2 485 verrattuna Suomen joukkueen pistemäärään 2 070. Korealaisia pareja oli peräti kolme viiden parhaan joukossa.

Lintula on kokenut arvokisakävijä. Hän on voittanut Taipeiissa parikilpailun Deaflympics-kultaa ja Italian MM-kisoissa 2015 parikilpailussa **Maarit Suominen** parina MM-pronssia. Nyt tuore arvokisamitali on Lintulan kolmas ja samalla ensimmäinen henkilökohtainen MM-pronssi.

– Aiemmat tuntuivat erilaiselta kuin nyt, sillä nyt yllätyin saadessani ensimmäistä kertaa henkilökohtaisen mitalin. Aiemmin joukkueen kanssa saatu arvokisamitali; nyt ensimmäistä kertaa saatu henkilökohtaisen arvokisamitali, Lintula kertoi Suomen Kuurojen Urheiluliiton tiedotteessa.

MM-mitalisti kertoi, valmistautuminen oli onnistunut arvokilpailuihin.

– Oli hyötyä hioa keilailutekniikkaa harjoitusleireillä ennen kilpailuita, mutta MM-kisoissa öljyprofiili oli erilainen. Aluksi oli vähän vaikea heittää ja etsiä oikeaa heittotekniikka. Seuraava tavoite ensi vuonna EM-keilailu Belgiassa ja sitä seuravaksi Deaflympics Tokiossa 2025, Lintula kertoo.

Myös Krista Paloposki oli tyytyväinen omaan suoritukseensa MM-kilpailuissa.

– Kahden kisaviikon aikana minun täytyy olla todella tyytyväinen tuloksiini. Kisan aikana koko ajan keilailutulokseni parantuivat. Keilaradan olosuhteet ja öljyprofiilit vaihtuvat koko ajan, joten piti keskittyä. Pitää olla tyytyväinen, sillä pääsin Masteriin ensimmäistä kertaa, eli kisaamaan 24 parhaan joukkoon. Masterin pudotuspelissä oli todella hyvä fiilis olla mukana, vaikka putosinkin heti kyseises-

sä pelissä. Sain uusia kokemuksia, ja tiedän mitä kannattaa tehdä jatkossa. Voin sanoa, että kun olin mukana edellisissä arvokisoissa, tunnen olevani kehittynyt paljon. Viimeksi 2019 Taiwanin MM-kisoissa olin 31:s ja nyt sijoitun 17:nneksi. Siksi mielestäni olen kehittynyt paljon, Paloposki summasi SKUL:n tiedotteessa. ●

Kuvassa vasemmalta Krista Paloposki, Satu Lintula sekä Suomen joukkueenjohtajana MM-kisoissa toiminut Maarit Suominen

Jokaisessa kisassa
pääpalkinto vähintään

5000€

KEILAKUKKON KISAKALENTERI

Kuopio:

Rakenna Ja Asu 3.10 - 29.10 (Finaali 30.10)
Tiimin Erikoinen 31.10 - 26.11 (Finaali 27.11)
Nousun Kinkkukiusaus 28.11 - 7.1 (Finaali 7.1)
Kolaus Erikoinen 8.1 - 18.2 (Finaali 19.2)
Tiimin Erikoinen 20.2 - 31.3 (Finaali 1.4)
Joramark Open 2.4 - 12.5 (Finaali 13.5)

Kilpailuilmoitukset ja tulokset löytyvät:
www.keilakukkokuopio.fi/kilpailut
www.varaavuoro.com/keilakukkokuopio
Puh. (017) 282 4003

Mikkeli:

Mikkelin Kukon Syysturnee 6.9 - 22.10
(Finaali 23.10)
Boom Erikoinen 24.10 - 16.12 (Finaali 17.12)
Järjestäjä avoin Tammi - helmikuu
Järjestäjä avoin Maalis - huhtikuu

Kilpailuilmoitukset ja tulokset löytyvät
www.keilakukkomikkeli.fi/kilpailut &
www.varaavuoro.com/keilakukkomikkeli
Puh. 044 491 5021

www.keilakukko.fi

KEILAKUKKO

Puijonkatu 19, 70100 Kuopio

Kauppakeskus Akseli, Maaherrankatu 18-20, 50100 Mikkeli

Seivästaituri Mikko Latvala huolehtii maajoukkuekeilaajien fysiikasta

Suomen maajoukkueringin toiminnassa on mukana useita valmentajia tukemassa eri osa-alueiden toimivuutta. Yksi maajoukkuekeilaajien taustalla vaikuttavista hahmoista on fyysisestä valmennuksesta vastaava Mikko Latvala. Omalla urheilu-urallaan Latvala kilpaili seiväshypyssä niin EM-kisoissa kuin olympialaisissakin, minkä lisäksi hän voitti Suomen mestaruuden ulko- ja sisäradoilla vuosina 2002 ja 2005.

TEKSTI: MARKUS VILJANEN KUVA: MIKKO LATVALAN ARKISTO

Kuvassa Mikko Latvala (oikealla) sekä nuori seiväshyppylupaus Juho Alasaari, jota Latvala valmentaa. Alasaari voitti yleisurheilun alle 23-vuotiaiden EM-kisoissa kultaa kesällä 2023.

URHEILU-URANSA JÄLKEEN 43-vuotias **Mikko Latvala** on työskennellyt pitkään Kuortaneen Urheiluopistossa.

– Pääsääntöisesti arkeni koostuu urheilijoiden valmentautumisesta, eli harjoitusten ohjaamisesta sekä harjoittelun suunnittelusta ja organisoinnista. Kilpailukausilla kuljen sitten kilpailuissa mukana. Pienessä määrin olen mukana myös Kuortaneella Urheiluopistolla toimivien opiskelijoiden opetuksessa.

Keilailumaajoukkueen pariin hän päätyi Kuortaneen lukion kautta, jossa vuosien aikana on opiskellut myös useita kilpakeilaajia.

– Aloitin aikanaan telinevoimisteluharjoitusten ohjaamisen yleisurheilijoille ja samoihin harjoituksiin osallistuivat myös Kuortaneen urheilulukion keilaajat. Muutama vuosi myöhemmin keilaajille alettiin tekemään omaa kehohallintaharjoittelua. Samat lukiolaiset olivat myöhemmin mukana myös maajoukkue-toiminnassa, ja harjoitusten jatkaminen heidän kanssaan oli tuttua.

Yleisurheilumaailma on monesti yksilökeskeistä ja kilpailu on kovaa. Suomalaisen seiväshyppyn tämän hetken supertähteä **Wilma Murtoakin** aikanaan valmentaneelle Latvalalle keilailu sopii hyvin, sillä siinäkin on loppu viimein kyseessä yksilö.

– Maajoukkuekeilaajien kanssa tehdään pääsääntöisesti yksilöohjausta. Kartoitetaan tarpeita ja mahdollisuuksia sinne arjen harjoitteluun. Leireillä olen mukana auttamassa testeissä ja vedän lisäksi muutaman oheisharjoituksen.

– Keilaajan olisi hyvä tehdä säännöllistä, useasti viikossa koostuvaa kokonaisvaltaista koko vartalon voima-, liikkuvuus- ja taitotasoa kehittävää harjoittelua. Yleisurheilun maailmasta voi tuoda keilailuun muun muassa juuri monipuolista kehohallintaa sekä pitkäjänteisyyttä yksilönä kehittymiseen.

Mutta millaisena Latvala näkee suomalaiset huippukeilaajat, ja heidän potentiaalinsa?

– Keilaajat ovat todella laidasta laitaan oheisharjoittelun osaamisen suhteen. Maajoukkueetasolla keilaajat ovat jo hyvin päämäärätietoisia ja motivoituneita kehittämään itseään yksilönä, eivätkä vertaile kovin paljoa toisiinsa. ●

Juha Viberg

Intohimoinen järjestömiehes

Suomalaisen keilailun toimivuus on kautta aikain perustunut monin tavoin vapaaehtoisten mittavaan työpanokseen erilaisissa tehtävissä. Moni mittavankin panoksen lajille antanut on pysytellyt taustalla, parrasvalojen takana omaa tehtäväruutuaan hoitaen. Yksi näistä hiljaisista uurastajista on pyhtääläinen Juha Viberg.

TEKSTI: SEIJA LANKINEN KUVAT: ROLF CARLSSON

JUHA VIBERG löysi keilailun pariin kolmekymmentä vuotta sitten. Lähes ensi hetkestä alkaen Juha astui myös järjestöpuolen tehtäviin ja ottanut vastuuta lajin eteenpäin viemisestä lukuisissa tehtävissä. Kotikenttänä hänellä on ollut oma AKI Bowling -seura sekä Kotkan Keilailuliitto, mutta virtaa on riittänyt myös Suomen Keilailuliiton hommissa.

Nykyisin eläkkeellä oleva 64-vuotias Viberg sai työpaikan Ahlström Oy:ssa vuonna 1984. Hän toimi firmassa ohjelmoijana, Cad-insinööriä ja järjestelmäinsinööriä, kaikkiaan 25 vuotta. Tuona aikana vaihtui paitsi tehtävänimike myös yhtiön nimi lukuisia kertoja, vaikka työpaikka pysyikin samana. Viimeiset viisi vuotta ennen eläköitymistään Juha Viberg työskenteli Kotkan Keilailuliiton toiminnanjohtajana.

Keilailun pariin tultuaan Viberg tarttui heti järjestö- ja valmennustehtäviin, vaikka ne eivät suunnitelmiin kuuluneetkaan. Syksyllä 1993 käymänsä peruskurssin jälkeen hän suoritti nopeassa tahdissa C-ohjaajan, 1-tason valmentajan, 2-tason valmentajan, kilpavalmentajan ja PRO-valmentajan kurssit.

– Järjestötoihin ei alkuun ollut mitään vetoa, mutta, kun pyydettiin oman seuran sihteeriksi ja rahastonhoitajaksi, niin ajattelin, että voinhan minä tehdä jotain seuran eteen,

koska olin seuran jäsenistä se, joka vietti eniten aikaa keilahallilla. Ja siitä sitten ajan kanssa tuli tehtäviä lisää, Viberg kertoo.

Alussa Juha sai oppeja kotkalaisilta järjestöaktiiveilta ja myös työ on ohjannut tekijäänsä.

– Minua edeltänyt sihteeriksi auttoi alkuun ja silloinen KKL:n toiminnanjohtaja **Anne Lappalainen** neuvoi myös seuran asioiden hoitamisessa. Eihän kukaan ole seppä syntyessään, mutta ottamalla asioista selvää ja tekemällä oppii.

Oman seuran tehtävien lisäksi hän osallistui Kotkan Keilailuliiton toimintaan mm. liiton hallituksessa, koulutus- ja nuorisotoimikunnassa, juniori- ja koulutusvastaavana sekä ratatoimikunnassa. Kaakkois-Suomen aluevalmentajana hän koulutti 20–30 uutta keilailuohjaajaa. Intoa on riittänyt myös valtakunnallisiin tehtäviin SKL:n hallituksessa ja nuorisotoimikunnassa sekä Suomen keilailuvalmentajien hallituksessa.

Mahdollisuuksia myös omaan harrastamiseen on löytynyt, vaikka joskus aika on saattanut olla hieman kortilla.

– Omasta mielestäni aikaa muuhun harrastamiseen on riittänyt, mutta olen joistakin tarjotuista tehtävistä kieltäytyneet pitääkseni työmyörisyyden sellaisena, jonka pystyy hoitamaan.

Onhan sitä tullut tilanteita, joissa olisi pitänyt olla samaan aikaan useammassa paikassa ja joutunut priorisoimaan. Ainoastaan viiden vuoden jakson aikana, jonka olin keilahallilla töissä, tuntui, että työ alkoi haitata harrastamista, Viberg tunnustaa.

Junnutyöhön sattuman kautta

Intohimoisimmin Juha Vibergin keilailusydän on aina sykkinyt junioreille ja nuorille. SKL:n Junnu Tour, nykyisin FYR, on hyvin vahvasti ollut Juha Vibergin käsissä. Hän on hoitanut suosittua kiertueen tulospalvelua yli kymmenen vuotta hoitaen samalla myös kilpailunjohtajan tehtävät. Tähän rooliin hän solahti sattuman kautta, mutta sujuvasti.

– Kaikki alkoi kaudella 2011–2012, kun oli osakilpailu Kotkassa. Silloin tulospalvelua hoitaneella **Markku Korhosella** oli joku este ja **Järvilän Sami** pyysi minua paikkakuntalaisena hoitamaan tehtävää. Homma onnistui ehkä kohtuullisesti, vaikka se tuli hieman yllättäen, ja Sami pyysi sitten hoitamaan tulospalvelua seuraavalle kaudelle. Kauden 2013–2014 alussa **Kapulaisen Antti** luopui turnausjohtajan tehtävistä omien kiireiden takia ja Sami ehdotti minulle, että hoitaisin sen homman tulospalvelun ohessa. Pienen miettimisen jälkeen suostuin ja hoidan näitä tehtäviä vieläkin.

Työ Junnu Tourin parissa on aikaa vievää ja vaativaa, on matkustamista ja ohjelmien tekemistä ym. Juha Vibergin innostus kaikkeen kumpuaa halusta edistää suomalaista keilailua.

– Jostakin vaan on tullut innostus tehdä työtä suomalaisen keilailun eteen. Olen mieltänyt junioritoiminnan tärkeäksi, koska he ovat niitä, jotka tulevaisuudessa pitävät Suomen maailman kärkimaiden joukossa ja myös suomalaisen kilpailutoiminnan hengissä. Unohdamatta tietenkään keilahalleja, joita ilman keilailua ei edes olisi, Juha Viberg painottaa.

– Työ on erittäin palkitsevaa, kun näkee onnistumisia ja välillä hämmästyttävän nopeaa kehitystä.

Suomen keilailujuniorit näyttävät Juha Vibergin silmissä hyvin tavanomaisilta ja tulevaisuus positiiviselta.

– Tyypillisiä kasvuiässä olevia nuoria. Ollaan iloisia, kun menee hyvin ja kiukutellaan, kun peli ei kulje. Hyvin vähiin on jäänyt puuttuminen käytökseen, muutamalle olen joutunut huomauttamaan säännöistä tai käytöstavoista.

– Juniorikeilailun tulevaisuus on minusta hyvä. Joka vuosi tulee kiertueelle uusia lupaavia junioreita. Se on myös hyvä, kun on alkanut junioreja tulla uusilta paikkakunnilta, mikä on merkki ympäri Suomea tehtävästä juniorityöstä, Viberg iloitsee.

Myös laajemmassa perspektiivissä hän näkee keilailun tulevaisuuden hyvänä, vaikka myös huolenaiheita on.

– Huolimatta siitä, että kilpailu on maailmalla kiristynyt, olemme hyvin pysyneet mukana. Paljon olisi halleilla ja paikallisliitoissa työnsarkaa jäsenmäärän kasvattamisessa. Eikä jäsenmäärän kasvattaminen ole pelkästään hallien ja liittojen tehtävä, vaan myös jokaisen seuran ja rekisteröityneen keilaajan. Pitää kehittää ja kokeilla uusia kilpailuformaatteja, jotta löydettäisiin juuri ne kilpakeilaajia kiinnostavat, Viberg linjaa ja jatkaa.

– Jokainen jäsen voisi ottaa tavoitteekseen houkutella joku tuttava tai työkaveri keilahallille kokeilemaan lajia ja ohjata sitten edelleen alkeiskurssille ja rekisteröitymään. Tai järjestää esimerkiksi työkavereille tutustumislaisuus keilailuun ja, jos innokkaita on, niin pitää jatkossa yhteisiä harjoituksia ja kauden lopuksi firman mestaruuskilpailu. Itse huomasi aikoinaan, että alkeiskurssin jälkeen järjestetyillä ohjatuilla harjoituksilla sai ainakin osan kurssilaisista käymään säännöllisesti keilaamassa, hän visioi.

Kun tehdään, tehdään sydämenpalolla
Työstään keilailun parissa Juha Vibergille on myönnetty Suomen Keilailuliiton hopeinen

Juha Vibergin panos Suomen keilailukentällä on ollut mittava vuosikymmenten ajan.

”Kun pyydettiin oman seuran sihteeriksi ja rahastonhoitajaksi, niin ajattelin, että voinhan minä tehdä jotain seuran eteen, koska olin seuran jäsenistä se, joka vietti eniten aikaa keilahallilla”, Viberg kertoo.

ansiomerkki vuonna 2009 ja kultainen ansiomerkki 2018. Useamman vuoden hän toimi Kaakkois-Suomen aluevalmentajana ja koulutti 20–30 uutta ohjaajaa.

Kun keilailulta aikaa jää, Viberg viettää sitä mökkeillen, sukututkimusta tehden ja hoitaa Suursaarelaiten perinteen tallentamista ja

ylläpitoa. Suursaari-seuran varapuheenjohtajana hän on toiminut vuodesta 1994 alkaen, liki kolme vuosikymmentä.

Kaikki tämä keilailun järjestötyön lisäksi kiteytyy Juha Vibergin kohdalla yhteen sanaan, intohimo. Kun jotain tehdään, sitä tehdään suurella sydämenpalolla. ●

1.1.2001 JA JÄLKEEN SYNTYNEILLE

FINNISH YOUTH RANKING

PRO PRO PRO PRO PRO PRO PRO PRO PRO

SUOMEN
KEILAILULIITTO

bowling.fi

FINNISH YOUTH RANKING

PRO PRO PRO PRO PRO PRO PRO PRO PRO

KIINNOSTAISIKO KILPAILEMINEN?

Finnish Youth Rankingin Pro-sarja on tarkoitettu alle 23-vuotiaille, yli 175:n keskiarvon pelaajille. Ympäri Suomen järjestettäviä osakilpailuja on yhteensä viisi, joista kerättyjen pisteiden perusteella Tikkurilan Grande Finaleen pääsee 16 eniten pisteitä kerännyttä sekä lisäksi näiden ulkopuolelta neljä parasta tyttöä.

Kysy lisää paikalliselta keilahallilta ja tsekkaa netistä www.keilailu.fi/kilpailutoiminta!

OSAKILPAILUT 2023-2024

Helsinki, Tali 16.9.2023 | Valkeakoski 7-8.10.2023 | Mikkeli, Keilakukko 18-19.11.2023 | Oulu, Alppila Bowling 10-11.2.2024 | Raisio 9-10.3.2024 |
Tikkurila 27.4.2024 / Grande Finale

1.1.2001 ja jälkeen syntyneille

FINNISH YOUTH RANKING

SUOMEN
KEILAILULIITTO

SPONSORED BY

bowling.fi

Rookie

**OLETKO JOSKUS MIETTINYT KILPAILEMISTA? NYT VOIT
Kokeilla sitä yhdessä kavereidesi kanssa!**

Finnish Youth Rankingin oma Rookie-sarja on tarkoitettu keilailusta kiinnostuneille, aloitteleville pelaajille. Osakilpailuja kiertueella on viisi, jotka järjestetään ympäri Suomen. Voit halutessasi osallistua yhteen, kahteen tai vaikkapa kaikkiin! Keväällä järjestettävään Grande Finaleen pääsevät Rookie-sarjasta 12 parasta keilaajaa. Kysy lisää paikalliselta keilahallilta ja lue lisää osoitteesta www.keilailu.fi!

OSAKILPAILUT 2023-2024

Helsinki, Tali 16.9.2023 | Valkeakoski 7.-8.10.2023 | Mikkelä, Keilakukka 18.-19.11.2023 | Oulu, Alppila Bowling 10.-11.2.2024 | Raisio 9.-10.3.2024 |
Tikkurila 27.4.2024 / Grande Finale

Tulosten takana | Paavo Grönmarkin, 75, tarinoista voisi kirjoittaa kirjan, mutta mikään kokoperheen satukokoelma siitä ei tulisi – “Ei kukaan ole koskaan vakavasti loukkaantunut”

Kiistattomasti legenda

Viidennessä Tulosten takana –juttusarjan osassa puheenvuoron saa riihimäkeläinen keilailulegenda Paavo Grönmark. Grönmark tunnetaan ennen kaikkea häpeilemättömistä sutkautuksistaan, mutta myös yhtenä menestyneimmistä pelaajista kotimaan kamaroilla. Edellisessä osassa Grönmarkin haastoi mukaan Leo Hilokoski, Paavon pelikaveri kymmenien vuosien ajalta.

TEKSTI: SIMO UOSUKAINEN KUVAT: HENRI HAVUSELA JA SKL:N ARKISTO

– **VÄHÄN LYHYEEN** taisi tämä keilaura nyt loppua, **Paavo Grönmark** harmittelee.

On syyskuu vuonna 2023. Grönmark puhuu puhelimesta riihimäkeläisestä hoitokodista. Takana ovat olleet rankat puoli vuotta, eivätkä vastoinkäymiset tahdo loppua siihen. Maaliskuussa 2023 Grönmark sairastui vakavasti ja nyt on juuri tullut tieto syöpäkasvaimesta.

– Olen tällä hetkellä neliraajahalvaantuneena. Vähän vaikeaksi tahtoo mennä, jos pitää kohta alkaa näin pyörätuolista Suomen mestaruuksia voittamaan.

Harrastaminen loppui kuin seinään. Vain kahta päivää ennen sairaalaan joutumistaan Grönmark oli käynyt tapansa mukaan Riihimäellä pelaamassa erikoiskilpailua. Tahti oli muutenkin hurjaa, sillä Grönmark oli vuosittain tuttu nimi eniten kilpailevien keilaajien joukossa.

– Vähintään 35 vuotena peräjälkeen pelasin yli 1000 kilpailusarjaa. Kesät taasen pelasin golfia, joten silloin ei keilapalloihin koskettu.

Kovapintainen harjoittelija

Vuonna 1966 Paavo Grönmark oli juuri saa-

nut ajokortin. Tuolloin 18-vuotias nuorukainen työskenteli konttorikonemekanikkona firmassa, joka järjesti työntekijöilleen tarkkuuslajeihin pohjautuvan 5-ottelun, johon myös keilailu kuului.

– Firmassa oli pari muuta, jotka olivat keilaajia ja veivät sitten Ruusulan keilahallille mukanaan. Ajattelin tuolloin, että on kyllä käpyinen laji, että vähän kun tässä heittelee, niin alkaa ilman muuta kaatoja tulemaan, Grönmark muistelee.

– Jonkin aikaa keilattuani huomasin, ettei tämä nyt ollutkaan niin helppoa kuin kuvittelin. Halusin kuitenkin oppia paremmaksi ja siitä sitten lähdimme kiertelemään kilpailuja myös pääkaupunkiseudun ulkopuolella.

Keilailun harrastamista tukivat myös Grönmarkin reissutyöt, jolloin oli mahdollista myös tutustua muihin keilahalleihin.

– Pääsin monesti hyvien suhteideni ansiosta heti aamulla työkeikalle. Jos sain vielä työmaalta ruinattua hyvät tunnit lappuun, niin ehdin aamulla myös keilaradoille harjoittelemaan. Siihen aikaan oli ylipäänsä vaikea päästä pelaamaan, sillä hallien varuskalenterit olivat täysiä ja aamuisin oli

yleensä parhaimmat mahdollisuudet löytää vapaata tilaa.

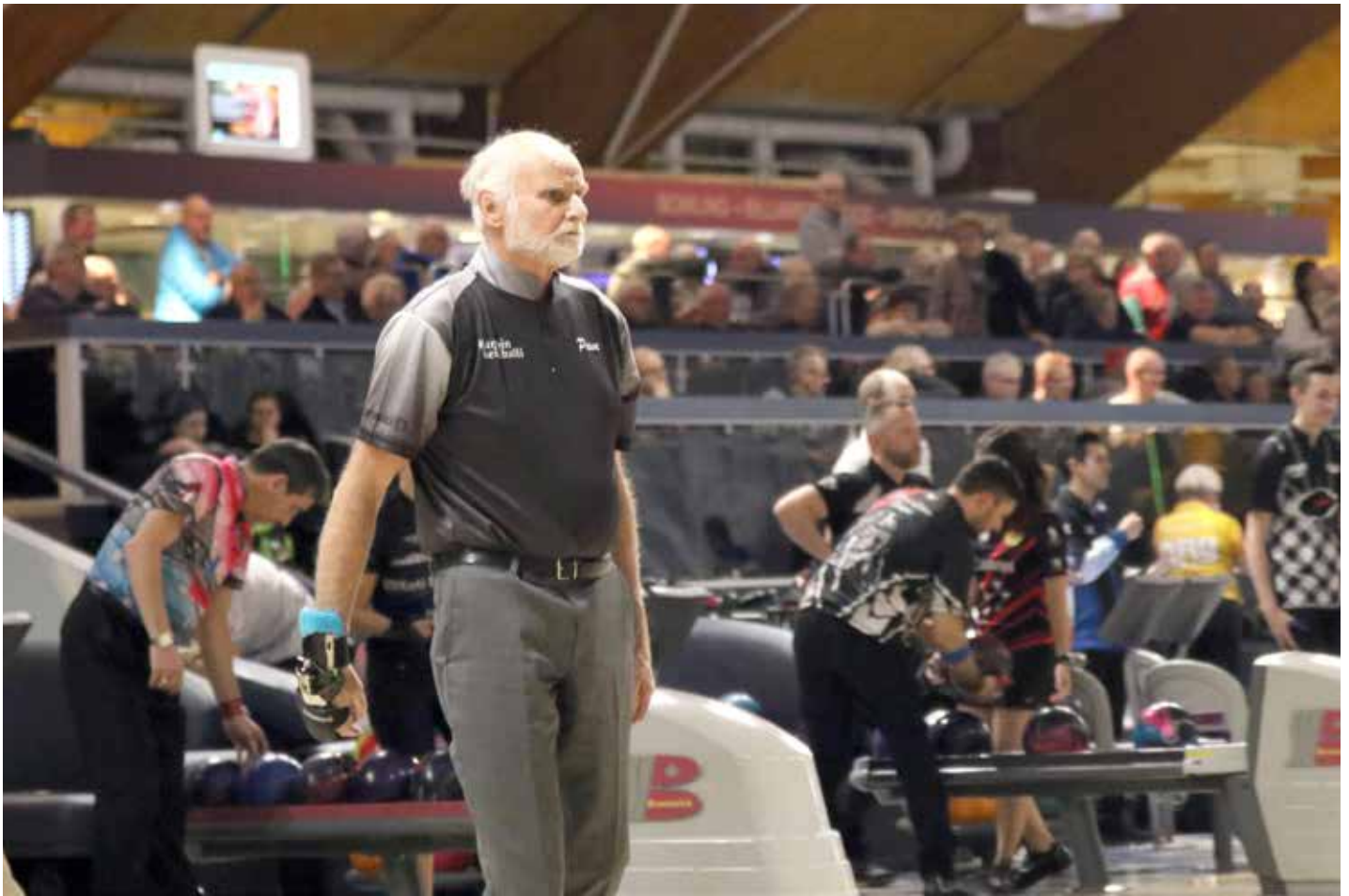
Grönmark kehittyikin keilaajana hyvän harjoitusmotivaationsa ansiosta. 1960- ja 1970-luvuilla tietotaito lajista ja välineistä oli vielä vähäistä, joten tärkeimpiä harjoitusmetodeja olivat lähinnä yritys ja erehdys. Myös kilpailukulttuuri oli erilaista, sillä uusintoja ei ollut vielä mahdollista pelata. Utta kilpailua varten piti aina ajaa eri halliin.

– Lajina keilailu oli tuolloin täysin erilainen. Miehet pelasivat suorat valkoiset housut jaloissaan ja pelin jälkeen nautittiin konjakkia, hän valottaa.

Grönmark pelasi paljon ja menestyi Suomen kamaralla hyvin, mutta maajoukkue ja sitä kautta joukkuepelit eivät Grönmarkia kiinnostaneet.

– En olisi varmaan koskaan lähtenyt maajoukkueeseen, ellei kerran **Tapio Vuorinen** olisi arvostellut päätöstäni pysyä maajoukkuepelien ulkopuolella. Ajattelin sen jälkeen, että ehkä voisin maataani edustaa ja rupesin pelaamaan karsintoja.

Arvokilpailuihin pelattiin tuolloin aina karsinnat, joidenka jälkeen osa pääsi myös

Paavo Grönmarkin mittava keilailu-ura hakee vertaistaan. Sinnikkään harjoittelijan ja kovan kilpailijan pitkstä urasta kertovat muassa yhdeksän yleisen tason SM-mitalia, kolme SM-mitalia senioreista ja kuusi veteraaneista.

harkinnalla kisoihin. Keilailusta oli parhailaan tulossa vahvemmin urheilua ja myös fyysisiä ominaisuuksia haluttiin jo tuolloin mitata. Maajoukkueessa vallitsi vahva herrasmieskulttuuri, joka alkoi kuitenkin pikkuhiljaa 1970- ja 1980-luvun paikkeilla murtua. Tähän murrokseen myös Grönmarkin tuleminen osui hyvin.

– Karsimme vuoden 1975 Tolworthin MM-kilpailuihin ja tuolloin haluttiin ensimmäistä kertaa, että karsinnoissa myös juostaan Cooperin testi. Vanhempi kaarti ei varmaankaan ikinä ollut ottanut yhtäkään juoksuuskelta aiemmin, eivätkä juosset kyllä testissäkään, Grönmark kertoo.

– Itse juoksin melkein 4000 metriä ja pääsin sittemmin kisoihin. Lontoossa olin all even-tissä melkein viimeinen, ja ajattelin, että onpa epäreilu laji. Olin muutenkin omasta mielestäni meistä parhaassa kunnossa ja silti jäin jälkijoukkoihin, Paavo päivittelee.

Suomen 5-miehisjoukkue voitti 1975 vuoden kisoissa MM-kultaa, eikä Grönmark pääsyt pelaamaan peliäkään.

– Heitin paluumatkalla pallot taksista Thamesiin, ja totesin, että tämä riittää.

Maajoukkueen menestysvuodet

Suomeen päästyään Grönmark teki kuitenkin uudet pallot ja jatkoi sinnikästä harjoitteluaan. Menestystä tuli edelleen kotimaassa hirsimökkejä myöten, mutta arvokilpailuissa menestys jäi vaisummaksi.

– Jossakin kohtaa nuoremmat pelaajat sanoivat minulle, että eiköhän pelaaminen jo riittäisi. Pääsin katsastuksista ja karsinnoista läpi, mutta kisoissa menestystä ei tullut, Paavo kertoo.

– He pyysivät, että ryhtyisin valitsemaan joukkuetta jatkossa kisoihin. Karsintojen pelaamisessa oli ongelmia ja **Sampsä Ahokkaale** oltiin parhaillaan tekemässä ehdotusta, että minä valitsisin jatkossa maajoukkueen itse. Pelasin kuitenkin kaikki vähänkin isommat peli Suomessa ja näin sitä kautta paljon pelaajia.

Grönmark sanoi harkitsevansa ehdotusta vähän aikaa. Päähkäilyn lopputulema oli, että valmentajan roolia voisi vuoden verran kokeilla, kun kerran pyydetään. Sen jälkeen voitaisiin sitten todeta, saatiinko mitään aikaan.

– Jouduin lehdistön takia pitämään vuodessa yhden katsastuspelit, jotka eivät kui-

tenkaan olleet mitkään viralliset karsinnat. Halusin tuolloin vain nähdä, miten pelaajat pelaavat erilaisilla radoilla.

Valmentaja-aikanaan Grönmark oli mukana muun muassa vuoden 1991 Singaporen MM-kilpailuissa, joissa **Mika Koivuniemi** ja **Teemu Raatikainen** voittivat historiallisesti masterista kultaa ja hopeaa.

– Viisi vuotta tein niitä hommia, mutta sitten totesin, että nyt on aikani lopettaa. Pelaajista alkoi tulla minulle turhan läheisiä ja koin, etten voi tasapuolisesti silloin hoitaa pestiäni. Ehdotin jatkajakseni **Sami Luotoa**, jolla taas oli paljon enemmän tietoa palloista, Grönmark muistelee.

Kahvipöytien keskustelukuningas

Liki 60-vuotisen keilailu-uransa aikana Grönmark on antanut lajille paljon. Taannoin viime vuosisadalla Keilaaja-lehdessäkin Grönmarkia tituleerattiin “1970-luvulla ajoittain lähes voittamattomaksi hahmoksi” ja “kotimaisen kiertuekeilailun suureksi vaikuttajaksi”.

– Joskus olen ajanut kolmesti saman viikon aikana etelästä Kuopioon asti kisaamaan, vaikka olen joka kerta lähtiessäni ollut sitä >

mieltä, että nyt en kyllä enää mene, Grönmark nauraa.

– Eihän siinä kiertämisessä aina mitään järkeä taloudellisesti ollut, mutta sainpahan haastaa itseäni.

Halleilla ollessaan Grönmark on varmasti kirjoittanut monenkin mieltä suoraselkäisillä sutkautuksillaan, mutta kysyttäessä vähiten huonoimmasta keilahallista mieli on kuitenkin toinen:

– Kaikki ne ovat loppujen lopuksi olleet hyviä.

Pitkän uransa aikana Paavo Grönmark on tilastojen mukaan heittänyt 28 kappaletta 300-sarjoja, jota ei kuitenkaan kannata turhaan tuijottaa, sillä useita kymmeniä yrityksiä on kulunut myös maagisen 292-sarjan hakeamiseen.

– Olimme kerran Amerikoissa pelaamassa ja siellä oli erikoispalkintona yhdessä kisassa, että jos heittää sarjan 292 saa miljoona taa-laa. Tuolloin vastaavia sarjoja ei ollut kuin yksi maailmassa, enkä tähän mennessäkään ole lukenut muista. Siinä Amerikan kisassa ei kellään ollut edes yhtätoista kaatoa alusta, mutta sen jälkeen olen ruvennut sitä yrittämään, Paavo taustoittaa.

Tätä ennen Grönmark teki Suomessa kautta aikain ensimmäisenä pelaajana kaksi 300-sarjan tulosta samaan peliin. Itsenäis-

syyspäivän 1985 tapahtumia *Pave* kommentoi uskolliseen tyyliinsä, että “jatkossa niitä tulisi kuin sienä sateella”, mutta toistaiseksi se on kuitenkin jäänyt Grönmarkin ainoaksi kerraksi.

Nykypäivän keilailustakin Paavolla on tiukka sana sanottavissa:

– Vasurien ja kaksikäätisten laji tästä on tuloissa. Radat ovat kuluneet epätasaisesti, eivätkä kilpailuolosuhteet ole enää reilut.

Takavuosien PBA-supertähden, **Walter Ray Williams** nuoremman tapaan Riihimäen oma WRW yritti myös vanhemmilla päivillään tehdä läpimurtoa kahden käden tekniikalla.

– Treenasin pari vuotta kahden käden heittoa ja kyllä sille halleilla naurettiinkin, mutta en välittänyt, Grönmark kertoo.

Entä sitten vasemman käden heittoa?

– Kerran olin Sysmässä pelaamassa jotakin kisaa ja heitin tapani mukaan kymppikeilasta ohi kolmannessa ruudussa. Löin suutuspäisäni nyrkillä viereiseen, pehmustettuun tolppaan. Pehmusteen alla olikin naula, joka osui lujaa rystyseeni. En pystynyt enää heittämään kisaa loppuun ja loppujen lopuksi käteni kipsattiinkin, Paavo muistelee.

– Tuolloin tein pallot vasemmalle kädelle ja keilasin kuukauden vain vasurilla. Jossakin hallissa pääsin muistaakseni jopa finaaliin, kun olin ensin neuvotellut ratamestarin kanssa olosuhteesta. Tein ehdottomasti virheen, kun jatkoin käden parannuttua taas oikealla kädellä. Heitin kuitenkin kahtasataa vasurillakin.

Seuraavaa, kuvitteellista Tulosten takana –viestikapulaa Grönmark heittää kuittailevin sanoin seurakaverilleen **Lasse Lintilälle**.

– Lasse saa kyllä pallon taskuun paikassa kuin paikassa, mutta kaatoja sille ei enää tule. Lassella on kuitenkin myös pitkä ja menestyksellinen ura, ja sopii siksi tähän mainiosti, Grönmark päättää. ●

Toivotamme koko keilailuyhteisön puolesta Paavolle jaksamista sairaudesta toipumiseen!

Liki 60-vuotisen keilailu-uransa aikana Grönmark on antanut lajille paljon myös valmentajan roolissa, kuten Eurooppa Cupissa Aalborgissa 1992, jossa hän valmensi suomalaismiehet voittoon. Kuvassa Grönmarkin lisäksi Teemu Raatikainen (vas.) ja Ari Halme oikealla. Halmeen ja Grönmarkin välissä taustalla myös SKL:n pitkäaikainen tiedottaja Seija Lankinen.

Vanhat kaverukset yhdessä radoilla Ballmaster Openissa 2020. Paavo Grönmark ja Tom Hahl (oik.) saavuttivat vuonna 1987 SM-parikultaa, olivat joukkueetovereita SM-joukkuekilpailuissa ja kohtasivat vastakkain vuonna 86 miesten SM-kilpailun välierissä.

Paavo Grönmark

- s. 31.1.1948
- Syntynyt ja asunut pitkään pääkaupunkiseudulla, sittemmin riihimäkeläistynyt
- Sinnikäs harjoittelija ja kilpailija, yli 50-vuotinen ura keilailusta
- EM-kulta 1985 joukkuekilpailusta, jossa oli vaihtopelaajana, Euroopan joukkuecupissa pronssia, PM-kilpailuista kaksi hopeaa. Yhdeksän yleisen tason SM-mitalia sekä lisäksi kolme SM-mitalia senioreista ja kuusi veteraaneista
- Ballmaster Openissa neljäs kolmena peräkkäisenä vuotena 1988-1990
- 28 kertaa 300:n sarjoja, ensimmäinen vuonna 1975 ja viimeisin 2020
- “Keilailu on antanut minulle paljon ystäviä, joista olen erityisen kiitolinen”

Markkina määrää...?

Urheilu ja raha jaksavat puhuttaa. Yleensä rahaa on liian vähän. Tai ainakin sitä on jaettu liian epätasaisesti ja/tai epäreilusti. Eikä ongelma koske vain urheilua, vaan oikeastaan kaikkia mahdollisia elämäntiloja. Viime aikoina on muun muassa enenevästi hämmästeltäviä, miksi miehet saavat paljon enemmän rahaa jalkapallolla kuin naiset. Olipa kyse sitten yksittäisistä pelaajista tai joukkueista.

Tietenkin on kannatettava tavoite, että urheilussakin sukupuolten tasa-arvo lisääntyy. Myös silloin kun kyse on rahasta. Homma ei kuitenkaan onnistu kabinettipäätöksillä. Jokainen ymmärtää, että urheilun rahoituksessa merkittävä osuus on markkinoilla. Eli se mikä myy, se kerää rahaa.

”Miehet ja naiset voivat kilpailla keilailussa varsin tasaväkisesti”

Markkinoiden rahanat aukeavat, jos laji ja/tai kisatapahtuma – jopa yksittäinen urheilija – kiinnostavat yleisöä ja sitä kautta mediaa ja muita sponsoreita. Myös lajin levinnäisyydellä on merkitystä. Esimerkiksi mäkihyppy ei taida missään

oloissa pärjätä vaikkapa juuri jalkapallolle, vaikka Suomessa voidaan joskus niinkin ajatella. Maapallon ilmastonmuutos ei ainakaan taida siihen suuntaan tietä viitoittaa...

Eli jos käytän edelleen jalkapalloa esimerkkinä. Parhaat miespelaajat takovat jopa kymmeniä miljoonia kaudesta. Öljyvaltiot taitavat maksaa joillekin pelaajille vielä enemmän. Miljoonakerhoon puolestaan kuuluu jo aikamoinen lauma miehiä. Mutta nämä rahat eivät siis tule julkiselta sektorilta eikä suoraan seuroilta, vaan nimenomaan markkinoilta.

Ja kun ainakaan toistaiseksi naisten jalkapallo ei kerää rahoittajia samaan malliin, naisten pelaajapalkkiot jäävät miesten jälkeen. Tasa-arvoisempaan suuntaan kuitenkin mentiin juuri äsken, kun Australiassa ja Uudessa Seelannissa järjestettiin onnistuneet jalkapallon naisten MM-kisat, jotka saivat maailmanlaajuisen huomion ja sitä kautta varmasti myös uusia rahoittajia.

Kokonaan oma lukunsa urheilusta ja rahasta puhuttaessa on tosiaan muutamien Lähi-idän öljymaiden vastanmielinen tapa ostaa urheilutähtiä omiin seuroihinsa jopa sadoilla miljoonilla. Mutta siihen paneutuminen vaatii ihan oman messunsa.

Totta on myös se, että eri lajien kesken raha jakautuu hyvin epätasaisesti. Senhän me keilaajat – mäkihyppääjien tavoin – hyvin tiedämme. Asiantilaa voi kuvata hyvin eri lajien U.S. Openilla, jota kisataan muun muassa tenniksessä, golfissa ja keilailussa. Kahdessa ensimmäisessä palkintorahaa on jaossa useita miljoonia, jälkimmäisessä parhaimmillaankin satoja tuhansia. Ne markkinat tässäkin...

Keilailussakin tasa-arvon eteen on paljon tehtävissä. Mutta kannattaa samalla huomata, että lajimme ei tässä suhteessa ole ollenkaan pahimmasta päästä. Itse asiassa miehet ja naiset voivat kilpailla keilailussa varsin tasaväkisesti, kuten muun muassa loppukesästä Talissa pelattu Euroopan tourin osakilpailu osoitti: kaksi parasta olivat Jenni Heino ja Sanna Oksanen! ●

Harri Järvinen

Bertta Hartikka aloittaa Suomen Keilailuliiton palvelukoordinaattorina

Bertta Hartikka on Suomen Keilailuliiton uusi palvelukoordinaattori. Hartikka aloittaa työnsä 2. lokakuuta. SKL haki palvelukoordinaattoria sen jälkeen, kun edellinen palvelukoordinaattori Tiina Keiriö päätti siirtyä uusien haasteiden pariin.

KEILAILU ON Bertalle tuttua, sillä hän on harrastanut sitä nuoresta iästään huolimatta jo kahdeksan vuotta.

– Aloitin Hangossa keilailun Pin Ladies seurassa. Isovanhemmat ja äiti keilaavat, joten ne olivat ehkä merkittävimmät syyt keilailun aloittamiseen. Kilpailuihin olen myös osallistunut ja muun muassa FYR:ä (entinen Junnu Tour) kiertelin jonkun verran.

Hangosta kotoisin oleva ja pari viimeistä vuotta Tampereella asunut Bertta on koulutukseltaan merkonomi ja ehtinyt kartuttaa työkokemusta muun muassa tilitoimistosta kirjanpitäjänä.

– Muutin Hangosta ensin Saloon opiskelemaan 15-vuotiaana. Siellä asuin kuutisen vuotta, jonka jälkeen muutin Tampereelle. Tampereelle lähdin ihan ”ex tempore”, kun ei ollut vielä opiskelu- eikä työpaikkaa. Muutama

kuukausi myöhemmin aloitin sitten merkonomiopinnot ja valmistuin keväällä 2023. Olin tilitoimistossa nyt töissä kuutisen kuukautta, jossa tein pääsääntöisesti kirjanpitoa ja hoidin laskutuksia.

Tulevia töitä odotan nyt innolla, kun monipuoliset työtehtävät ja haasteet odottavat.

Hartikan työtehtäviin isoimpana kokonaisuutena tulee kuulumaan käytännön yhteydet jäsenliittoihin, seuroihin ja keilaajiin, jäsenlaskutus ym. rekisteri- ja kilpailuohjelmaan liittyvät tehtävät. Myös tiedottaminen, verkkosivujen ylläpito ja päivittäminen sekä sosiaalisen median hallinta markkinoituneen tulevat kuulumaan arkirutiineihin.

Suomen Keilailuliitto toivottaa Bertan lämpimästi tervetulleeksi töiden pariin! ●

SKL:n tulevat live-lähetykset syksyllä 2023!

SM-liigat

**Miesten ja naisten liiga
21.-22.10.2023 Tampere**

Miesten liiga 3.12.2023 Seinäjoki

AIKATAULU: 29.10.2023 WEBINAARI, 10.-12.11. LAJIVIIKONLOPPU KUORTANE, 13.12.2023 WEBINAARI,
19.-21.1.2024 LAJIVIIKONLOPPU KUORTANE

Suomen Keilailuliiton

KILPAVALMENTAJA- KOULUTUS

2. TASON VALMENTAJAKURSSI

Suomen Keilailuliitto järjestää syystalven 2023-2024 aikana oman kilpavalmentajakurssin hybridimuotoisena. Kurssi on avoin kaikille 1. tason valmentajakurssin suorittaneille. Koulutuksen lähijaksot järjestetään Kuortaneen Urheiluopistolla. Suosituksena osallistumiselle ovat B-luokan keilailutaso sekä 100 h käytännön valmennuskokemusta.

KOULUTUKSEN HINNASTO:

Kilpavalmentajatutkinto 660 €

sis. koulutuksen, lajiviikonloppujen majoituksen (2hh) ja ruokailut sekä todistuksen
Majoitus 1hh hinta 780 €

Vain lajiviikonloppu 280 €

Osallistuminen vain lajiviikonloppuun (1 viikonloppu), sis. lajiviikonlopun majoituksen (2hh), koulutukset ja ruokailut ja erillisen todistuksen, ei sisällä webinaareja tai kilpavalmentajatutkintoa.
Pyydettyäessä saatavissa erillinen todistus.

Majoitus 1hh hinta 340 €

Lisätiedot: Piritta Kantola, p. 0500 949178

piritta.kantola@kuortane.com

ILMOITTAUTUMISET:

www.bit.ly/kilpavalmentaja23

SUOMEN
KEILAILULIITTO

Lax, Lintilä ja Halme

Suomen ainoa MM-kultatrio

Suomi on saavuttanut MM-kisahistorian aikana roppakaupalla eri värisiä mitaleja. Joukkuelajeista menestyksekkäin on ollut ”kuninkuuslaji” 5-miehinen kilpailu. Siinä Suomi on saavuttanut kultaa peräti viisi kertaa. Pienemmillä joukkueilla triossa ja parikilpailussa mestaruudet ovat olleet kiven takana, sillä näistä lajeista Suomella on kummastakin vain yksi MM-kulta.

TEKSTI: SEIJA LANKINEN KUVAT: SKL:N ARKISTO

JOUKKUEIDEN maailmanmestareiksi suomalaismiehet ovat keilanneet vuosina 1958, 1967, 1975, 1983 ja 2013. Alussa siis kulta per vuosikymmen, mutta viimeisintä piti odottaa peräti 30 vuotta. Hopeaa ja pronssia Suomi on ottanut kolmesti. Parikilpailun ainokaisen kultamitalinsa Suomi voitti jo vuonna 1954, heti ensimmäisissä MM-kilpailuissa. Sen jälkeen Suomi on noussut hopealle viisi kertaa ja pronssille yhtä useasti. Kaikkiaan parikilpailua on pelattu MM-tasolla 21 kertaa.

Triomitaleista on MM-kisoissa keilattu vain 14 kertaa, sillä trio-osio otettiin kisaohjelmaan vasta vuonna 1979. USA on vienyt kullan viisi kertaa, Korea kahdesti. Kaikkiaan seitsemän maata on pokannut kullan kerran, mukaan lukien Suomi ja Ruotsi. Lisäksi Suomella on triosta yksi hopea ja kaksi pronssia.

Suomen ainoan MM-trionkullan nappasivat keilailulegendamme **Antti-Pekka Lax**, **Lasse Lintilä** ja **Ari Halme** vuoden 1999 kisoissa Abu Dhabissa. Kisojen tapahtumista löytyy vanhan Keilaaaja-lehden artikkelista mielenkiintoisia yksityiskohtia, kaikenlaista järjestelysählystä ja lukuisia kisaennätyksiä. Ennätysten kirjoihin Abu Dhabissa kirjattiin myös Lax-Lintilä-Halme trion yhden sarjan 778, kolmen sarjan 2121 ja kuuden sarjan 4088 tulokset.

Tuohon aikaan kisoissa ei pelattu erillisiä mitalipelejä, kuten nykyään. Suomen miehet keilasivat kärkituloksen ensimmäisessä erässä ja saivat siten jännittää mestaruuden varmistumista toisen erän ajan. Hyvin kuvaava miesten kisuumorista on Antti-Pekka Laxin kisoissa toimittajana työskennelleelle **Pekka Korvella** antama lyhyt kommentti, ”Hyvin

meni, tyytyväisiä ollaan. Nyt vain istutaan ja odotetaan, että sademetsän pojat menee ohi.” Samaista kommenttia ovat sittemmin heittäneet muutkin samaan tilanteeseen joutuneet keilaajamme, joten Laxin lohkaisu jäi elämään keilailusanastoon. Mutta, ohi eivät sademetsien miehet silloin menneet, eivät malesialaiset, eivätkä brasilialaiset.

Kolmikosta Lax ja Lintilä ovat tehneet myös työuransa keilailun parissa yrittäjinä, Lax Porissa ja Raumalla, Lintilä Lohjalla. Ari Halme on ollut ”oikeissa” töissä. Kysyin kolmikolta nyt, liki neljännes vuosisata triokullan voiton jälkeen, millaisia muistikuvia heillä on MM-tapahtumista sekä heidän kuulumisiaan ja ajatuksiaan tämän päivän menosta keilailu-

Antti-Pekka Lax, Lasse Lintilä ja Ari Halme tekivät yhdessä suomalaista keilailuhistoriaa vuoden 1999 MM-kilpailuissa Abu Dhabissa.

maailmassa. Lassen ja Arin mielissä jo haalistuneet muistot tuottivat niukkoja vastauksia, Antti-Pekka sen sijaan innostui iloksemme muistelemaan hieman enemmän.

ANTTI-PEKKA LAX

Millainen oli oma roolisi triossa?

– Olin avaja ja siis samalla myös jonkinlainen suunnannäyttävä ja hengenluoja. Onneksi pelini kulki kohtuu hyvin ja saimme useisiin ruutuihin hyvän alun, josta Lassen ja Arskan oli hyvä rakentaa jatkoa. On aina helpompaa pelata joukkuepeliä, jos ylärivillä ei ole heti kaamea tyhjä aloittamassa pystäriä.

Miten mielestäsi paikkasi täytit?

– Onnistuin oikein mainiosti ja pelasin silloin mielestäni kisojen parasta peliä, ellen jopa koko maajoukkueurani parasta.

Ennätyksiä tuohon osioon tuli nimiinne useita, miltä vauhti tuntui?

– Vauhti ei siinä pelatessa tuntunut, kuin ai-noastaan mukavalta. Joukkuehenki oli korkealla ja onnistumisia tuli kaikilta. Olimme jonkinlaisessa flow-tilassa ja peli kulki aika helpon oloisesti.

Mitkä olivat yhteistyönne kulmakivet?

– Kaikilla on melko samanlainen huumori ja ajatusmaailma keilailusta. Tunsimme toistemme heitot aika hyvin ja tarpeen tullen pystyimme helposti auttamaan toisiamme.

Pelastitte aikaisemmassa erässä ja saitte sitten odottaa kullan varmistumista toisen erän ajan, oliko tuo pelijärjestys teille etu?

– Saattoi siitä jotain hyötyä olla, mutta ei sillä suurta merkitystä varmasti ollut. Tosin keilailussa tehty tulos on aina etu, jossa takaa-ajajat saattavat joskus joutua paineiden vietäviksi. Meillä suurin kanto kaskessa oli toisen päivän alku ja Norja näytti pääsevän heti vähän liiankin lähelle. Saimme kuitenkin ensimmäiseen sarjaan kohtuullisen lopun ja toiseen sarjaan erittäin hyvän pelin. Siinä kohtaa taisimme karata ja viimeinen sarja oli lähinnä varmaa peliä ja virheiden välttämistä.

Trioa on pelattu MM-tasolla 14 kertaa ja teillä on Suomen ainoa kulta, miltä se tuntuu?

– Aika yllättävä tieto, mutta trioa on aina jotenkin pidetty välipelinä ja valmistautumisena 5-miehiseen. Tuntuu tietenkin hyvältä, mutta tuntuisi yhtä hyvältä, vaikka Suomi olisi voittanut nuo kaikki 14 kultaa.

Millaisia muistoja sinulla on noista Abu Dhabin kisoista päällimmäisenä mielessä?

– Muistot ovat tietenkin hyvät, sillä nuo olivat minun ensimmäiset ja ainoat MM-kilpailut. Maajoukkueurani päätavoite, joihin olin tehnyt töitä neljä vuotta. Kisat vielä sujuivatkin, eritoten miesten joukkueelta hyvin. Kisat olivat tosin aika pitkät ja välipäiviä paljon. Vire ja fokus oli kuitenkin pidettävä koko ajan hyvänä. Paavo Grönmark joutui pikakomennuksella miesten valmentajaksi ja hoiti kaikki hommat erittäin hyvin. Ilmoitin kisojen jälkeen lopettavani maajoukkueessa ja näin myös tapahtui.

– Yksi hieno muisto kisoista on Yrjö Saraheteestä. Hän tuli ennen kisojen alkua hallissa juttelemaan ja varmisti, että oliko isälläni Erkilä MM-kulta. Totesimme, että on vuoden 1967 joukkuekulta ja Yrjön kanssa löimme kättä päälle, että kisojen jälkeen on myös minulla. Palkintopallilla Yrjö totesi mitalia ojentaessaan, että ”Näinhän me poika tämä sovittiin”.

Sitten tähän päivään. Vieläkö keilaat, jos kyllä, niin minkä verran.

Jos et, niin mitä on tullut tilalle?

– Aika vähän tulee keilattua, noin 100–200 sarjaa kaudessa. Keilahallilla tulee silti oltua paljon, sillä olen siskoni Tuiren ja hänen perheensä kanssa yrittäjinä Porin ja Rauman keilahalleissa.

Seuraatko keilailun tapahtumia ja nykypäivän sekalaistakin menoa maailmalla? Mitä siitä mietit?

– Keilailua tulee seurattua ja aika sekavaksi

on tuo meno varsinkin kabineteissa ja liitoissa mennyt. Keilaajat ovat edelleenkin mukavaa sakkia, mutta etenkin ulkomaiset keilailuvaikuttajat tuntuvat olevan enemmän tai vähemmän oman edun tavoittelijoita, jotka eivät ajattele lajin parasta.

Mitä muuten tuumit lajissa tapahtuneesta kehityksestä viimeisten parin vuosikymmenen aikana?

– Välinekehitys on lähtenyt lapasesta jo aikoja sitten. Palloja tulee markkinoille edelleenkin aivan liikaa ja nyt kun uretaanipallot ovat tehneet paluuta, niin sekin on ollut monien mielestä huono asia. Nykyään onkin vain vääriä pallonvalintoja, huonoja ratapareja ja jopa pakkaset sekä sateet ulkona vaikuttavat tuloksiin. Kukaan ei enää nykyään tunnu keilaavan huonosti, vaan kaikki muu vaikuttaa tuloksiin kaiken tasoilla keilaajilla. Kahden käden heittäjät ovat tulleet jäädäkseen, mikä tuo nuoruutta ja näyttävyyttä lajiin. Tosin tuloslostasot aina ajoittain karkaavat ehkä liiankin korkealle.

LASSE LINTILÄ

Millainen oli oma roolisi triossa?

– En usko että meillä oli mitään rooleja, tehtävänä oli vaan yrittää kaataa keiloja mahdollisimman paljon.

Miten mielestäsi paikkasi täytit?

– Jos muistan oikein, niin oltiin aika tasaisia, minä varmaan olin perässä vedettävä, >

niin kuin aina. Mutta ihan ok se kai meni, kun voitto tuli.

Ennätyksiä tuohon osioon tuli nimiinne useita, miltä vauhti tuntui?

– Minulla on jotenkin semmoinen muistikuva, että ei me niitä ajateltu yhtään. Peli kulki, niin annettiin mennä vaan.

Mitkä olivat yhteistyönne kulmakivet?

– Tunnettiin toistemme heitot niin hyvin ja osattiin tehdä muutokset ajoissa, ja hyvä henki.

Pelasitte aikaisemmassa erässä ja saitte sitten odottaa kullan varmistumista toisen erän ajan, oliko tuo pelijärjestys teille etu?

– Saattoi ollakin, vaikea sanoa, kun peli vaan kulki silloin.

Trio on pelattu MM-tasolla 14 kertaa ja teillä on Suomen ainoa kulta, miltä se tuntuu?

– Hieno juttuhan se on. Ja se oli lisäksi itseleni ensimmäinen aikuisten MM-mitali. Niin kyllä se maistui hyvälle.

Millaisia muistoja sinulla on noista Abu Dhabin kisoista päällimmäisenä mielessä?

– No, muistot on melko haalistuneet, mutta hyvä muistot niistä jäi. Kämpis ja triokulta-kaveri Arska voitti henkilökohtaisen pronssin vielä, niin hyvät muistot. Palkintojen jaon jälkeen meidät kaikki keilaajat oli kutsuttu konsulaattiin illalliselle, se oli kiva lisä.

Sitten tähän päivään. Vieläkö keilaat, jos kyllä, niin minkä verran. Jos et, niin mitä on tullut tilalle?

– En keilaa enää, viime kaudella neljä kilpailusarjaa. Tilalle ovat tulleet työ ja ravihevokset.

Seuraatko keilailun tapahtumia ja nykypäivän sekalaistakin menoa maailmalla? Mitä siitä mietit?

– No toisella silmällä seuraan yleisesti, ja kyllä minä maajoukkueen edesottamuksia seuraan aina mielenkiinnolla. Melko huolissani olen tuosta kansainvälisestä toiminnasta, se ei ole kiva, että joudutaan boikotoimaan kisoja johtajien hiekkalaatikkoleikkien takia. Keilaajien pitäisi olla tähtiä ja saada edustaa maataan, nyt johtajat vievät huomion ja vieläpä negatiivisen sellaisen. Ei hyvä.

Mitä muuten tuumit lajissa tapahtuneesta kehityksestä viimeisten parin vuosikymmenen aikana?

– No ainakin olen onnellinen, että olen lopettanut. Kaikki ovat niin hyviä nykyään,

että pyyhkisivät lattiaa meikalaisella. Kehitys on hyvästä, mutta muuttuuko keilailu jo liikaakin. Se mietityttää, mutta en osaa siihen enempää ottaa kantaa.

ARI HALME

Millainen oli oma roolisi triossa?

– Ei meillä muistaakseni ollut mitään kummempia rooleja. Yritimme auttaa toisiamme, minkä pystyimme.

Miten mielestäsi paikkasi täytit?

– Paikkani täytin mielestäni hyvin, koska kultamitalit saatiin.

Ennätyksiä tuohon osioon tuli nimiinne useita, miltä vauhti tuntui?

– Ei se vauhti mitään tuntunut. Oli siinä kuitenkin vielä parantamisen varaa paljon. Eikä sitä pelatessa ehtinyt miettiä. Keskityin vaan omaan suoritukseen.

Mitkä olivat yhteistyönne kulmakivet?

– Luottamus toisten tekemiseen ja pelifilisiä oli oikein hyvä.

Pelasitte aikaisemmassa erässä ja saitte sitten odottaa kullan varmistumista toisen erän ajan, oliko tuo pelijärjestys teille etu?

– Pelijärjestys oli ehkä etu, koska meidän tulos oli jo tehty. Toisaalta toiset tiesivät mitä pitää heittää. Tiedä häntä.

Trio on pelattu MM-tasolla 14 kertaa ja teillä on Suomen ainoa kulta, miltä se tuntuu?

– En ole moista tiennytkään, että olemme ainoat. Hyvältähän se tuntuu, mutta toivotaan, että saamme pian seuraa.

Millaisia muistoja sinulla on noista Abu Dhabin kisoista päällimmäisenä mielessä?

– Pitkä reissu, mistä jäänyt hyvät ja mukavat muistot mitalien lisäksi.

Sitten tähän päivään. Vieläkö keilaat, jos kyllä, niin minkä verran. Jos et, niin mitä on tullut tilalle?

– Keilaan kyllä vielä, mutta sarjamäärät ovat aika vähäiset. Ei ole tilalle tullut mitään muuta harrastusta.

Seuraatko keilailun tapahtumia ja nykypäivän sekalaistakin menoa maailmalla? Mitä siitä mietit?

– Seuraan jonkun verran maailman menoa, mutta se on niin sekaisin, ettei siitä saa selvää.

Mitä muuten tuumit lajissa tapahtuneesta kehityksestä viimeisten parin vuosikymmenen aikana?

– Nykykehityksestä en pidä. Pallo show on älytön ja kilpailut ovat menneet lappukisoiksi.

Ari Halme kruunasi vuoden 1999 MM-kilpailut ottamalla mastersista pronssia kultaisen triomitalin vierelle. ●

Trion kultamiesten MM-mitalit

Antti-Pekka Lax

1999 Triokulta

Lasse Lintilä

1999 Triokulta

2003 Triohopea

2006 Joukkuepronssi

2008 Joukkuepronssi

Ari Halme

1999 Triokulta

1999 Masterspronssi

Alustava kilpailukalenteri 2023-24

- näin keilataan ensi kaudella

Kausi	Tapahtuman nimi	Alkamispäivä	Loppupäivä	Finaalipäivä	Paikka	Luokka	Tilanne
2023-2024	EBT Masters 2023	12.7.2023	12.7.2023	12.7.2023	San Marino	EBF	Vahvistettu
2023-2024	EBT08 - 17 th Storm San Marino Open	8.7.2023	16.7.2023	16.7.2023	San Marino	EBT Gold	Vahvistettu
2023-2024	EBT07 - IX Brunswick Madrid Challenge	15.7.2023	23.7.2023	23.7.2023	Madrid, Espanja	EBT Bronze	Vahvistettu
2023-2024	Pärnu Open 2023	3.7.2023	23.7.2023	23.7.2023	OKOK, Pärnu		Vahvistettu
2023-2024	EBT10 - International Hammer Challenge	11.8.2023	20.8.2023	20.8.2023	Talin keilahalli, Helsinki	EBT Silver	Vahvistettu
2023-2024	EBT 11 - Odense International	20.8.2023	27.8.2023	27.8.2023	Odense, Tanska	EBT Satellite	Vahvistettu
2023-2024	Nuorisomaajoukkueiden testileiri	25.8.2023	27.8.2023		Kuortane	SKL	Vahvistettu
2023-2024	PBA tour - Storm Lucky Larsen Masters	1.9.2023	10.9.2023	10.9.2023	Olympia Bowling, Helsingborg, Ruotsi	PBA tour	Vahvistettu
2023-2024	Valtakunnansarjat 1	9.9.2023	10.9.2023			VS	Vahvistettu
2023-2024	EBT13 - Norwegian Open 2023 by Storm	9.9.2023	17.9.2023	17.9.2023	Hønefoss Bowling, Norja	EBT Bronze	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Youth Ranking 1	16.9.2023	17.9.2023	17.9.2023		FYR	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Masters 2022-2023 lopputurnaus	23.9.2023	23.9.2023	23.9.2023	Talin keilahalli, Helsinki	FM;#SKL	Vahvistettu
2023-2024	EBT14 - Dimitris Karetzos Tournament	14.9.2023	24.9.2023	24.9.2023	Ateena, Kreikka	EBT Satellite	Vahvistettu
2023-2024	XI Lahden Kesä Avoin	29.5.2023	29.9.2023	30.9.2023	Lahden keilahalli	FMB	Vahvistettu
2023-2024	1st Hyrylä Classic	29.5.2023	30.9.2023	1.10.2023	Tuusulan keilahalli	FMC	Vahvistettu
2023-2024	EBT15 - 6th Brunswick Open	26.9.2023	1.10.2023	1.10.2023	Wittelsheim Ranska	EBT Gold	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien liittomyly 2023	6.10.2023	6.10.2023	6.10.2023	Talin keilahalli, Helsinki	SKL	Vahvistettu
2023-2024	Seniorien valtakunnansarja 1	7.10.2023	8.10.2023			SVS	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Youth Ranking 2	7.10.2023	8.10.2023	8.10.2023		FYR	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnansarjat 1	12.10.2023	12.10.2023			VVS	Vahvistettu
2023-2024	IBF World Championships	3.10.2023	15.10.2023	15.10.2023	Kuwait	IBF	Vahvistettu
2023-2024	Valtakunnansarjat 2 ja liigat	21.10.2023	22.10.2023			VS	Vahvistettu
2023-2024	Euroopan mestarien Cup 2023	23.10.2023	29.10.2023	29.10.2023	Berliini, Saksa	EBF	Vahvistettu
2023-2024	Seniorien valtakunnansarjat 2	28.10.2023	29.10.2023			SVS	Vahvistettu
2023-2024	Miesten liittomylyt 2023	4.11.2023	4.11.2023	4.11.2023		SKL	Vahvistettu
2023-2024	Naisten liittomylyt 2023	4.11.2023	4.11.2023	4.11.2023		SKL	Vahvistettu
2023-2024	Pori Open 2023	25.9.2023	5.11.2023	5.11.2023	Bowling 4 You, Pori	FMB	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnansarjat 2	9.11.2023	9.11.2023			VVS	Vahvistettu
2023-2024	Turku Senior Open 2023	11.11.2023	19.11.2023	19.11.2023	Kupittaa keilahalli, Turku	FMB	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Youth Ranking 3	18.11.2023	19.11.2023	19.11.2023		FYR	Vahvistettu
2023-2024	Seniorien valtakunnansarjat 3	25.11.2023	26.11.2023			SVS	Vahvistettu
2023-2024	Rauman keilaillitointi syysturnaus	25.11.2023	26.11.2023	26.11.2023	Rauman keilahalli	FMC	Alustava
2023-2024	Valtakunnansarjat 3 ja liigat	2.12.2023	3.12.2023			VS	Vahvistettu
2023-2024	Waasa Open 2023	9.12.2023	10.12.2023	10.12.2023	Vaasan keilahalli	FMB	Alustava
2023-2024	Veteraanien valtakunnansarjat 3	14.12.2023	14.12.2023			VVS	Vahvistettu
2023-2024	IBF World Senior Championships	6.12.2023	14.12.2023	14.12.2023	Cali, Kolumbia	IBF	Vahvistettu
2023-2024	Ailo Uotila Memorial 2023 20v juhlakilpailu	16.12.2023	16.12.2023	16.12.2023	Talin keilahalli	FMB	Alustava
2023-2024	EBT16 - FM Mattsson Christmas Tournament	9.12.2023	17.12.2023	17.12.2023	Mora Parken Bowling, Ruotsi	EBT Satellite	Vahvistettu
2023-2024	RBC Carrot Games	16.12.2023	17.12.2023	17.12.2023	Tammisaaren keilahalli	FMB	Alustava
2023-2024	Tinat 50	31.12.2023	6.1.2024	6.1.2024	Rauhalahti, Kuopio	FMC	Alustava
2023-2024	EBT01 - AIK International Tournament 2024	26.12.2023	7.1.2024	7.1.2024	Bowl-O-Rama, Tukholma	EBT Bronze	Vahvistettu
2023-2024	EBT02 - Brunswick Ballmaster Open 2024	4.1.2024	14.1.2024	14.1.2024	Talin keilahalli, Helsinki	EBT Gold	Vahvistettu
2023-2024	Pori Senior Open 2024	8.1.2024	21.1.2024	21.1.2024	Bowling 4 You, Pori	FMB	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnallinen joukkueturnaus	25.1.2024	26.1.2024	26.1.2024	Kaupin keilahalli, Tampere	SKL	Vahvistettu
2023-2024	Valtakunnansarjat 4 ja liigat	27.1.2024	28.1.2024			VS	Vahvistettu
2023-2024	X-STRIKE 2024	26.12.2023	4.2.2024	4.2.2024	Lappeenrannan keilahalli	FMC	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnansarjat 4	8.2.2024	8.2.2024			VVS	Vahvistettu
2023-2024	Seniorien valtakunnansarjat 4	10.2.2024	11.2.2024			SVS	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Youth Ranking 4	10.2.2024	11.2.2024	11.2.2024		FYR	Vahvistettu
2023-2024	Tali Senior Open 2024	19.2.2024	25.2.2024	25.2.2024	Talin keilahalli	FMB	Vahvistettu
2023-2024	Maajoukkueryhmien testileiri	25.2.2024	27.2.2024		Kuortane	SKL	Alustava
2023-2024	Seniorien valtakunnansarjat 5	2.3.2024	3.3.2024			SVS	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Youth Ranking 5	9.3.2024	10.3.2024	10.3.2024		FYR	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnansarjat 5	14.3.2024	14.3.2024			VVS	Vahvistettu
2023-2024	Valtakunnansarjat 5 ja liigat ja liigafinaalit	16.3.2024	17.3.2024			VS	Vahvistettu
2023-2024	Seniorimpiesten SM-kilpailu 2024	5.2.2024	17.3.2024	24.3.2024	Tuusulan keilahalli	SM	Vahvistettu
2023-2024	Seniorinaisten SM-kilpailu 2024	5.2.2024	17.3.2024	23.3.2024	Tuusulan keilahalli	SM	Vahvistettu
2023-2024	EBT03 - Brunswick Euro Challenge 2024	16.3.2024	24.3.2024	24.3.2024	München, Saksa	EBT Platinum	Alustava
2023-2024	Juniorien SM-kilpailu 2024	9.3.2024	31.3.2024	13.4.2024	Tuusulan keilahalli	SM	Vahvistettu
2023-2024	Nuorten SM-kilpailu 2024	9.3.2024	31.3.2024	14.4.2024	Tuusulan keilahalli	SM	Vahvistettu
2023-2024	Veteraaninaisten SM-kilpailut 2024	5.2.2024	31.3.2024	6.4.2024	Valkekosken keilahalli	SM	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanimpiesten SM-kilpailut 2024	5.2.2024	31.3.2024	7.4.2024	Valkekosken keilahalli	SM	Vahvistettu
2023-2024	Junioreiden EM kilpailut 2024	23.3.2024	1.4.2024	1.4.2024	Talin keilahalli, Helsinki	EBF	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnansarjat, finaali ja karsinnat	4.4.2024	4.4.2024			VVS	Vahvistettu
2023-2024	Senioreiden mestaruussarja jatkosarja ja karsinta	13.4.2024	14.4.2024			SVS	Vahvistettu
2023-2024	Valtakunnansarjat 6, Liigan ja muiden sarjojen karsinnat	20.4.2024	21.4.2024			VS	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Youth Ranking Finale	27.4.2024	27.4.2024	27.4.2024		FYR	Vahvistettu
2023-2024	Keilaajattaret on Tour finaali 2024	4.5.2024	4.5.2024	4.5.2024		SKL	Vahvistettu
2023-2024	Rookies on Tour finaali 2024	5.5.2024	5.5.2024	5.5.2024		SKL	Vahvistettu
2023-2024	Idols & Future Stars 2024	9.5.2024	9.5.2024	9.5.2024		SKL	Vahvistettu
2023-2024	Naisten SM-kilpailut 2024	8.4.2024	12.5.2024	18.5.2024	Kaupin keilahalli, Tampere	SM	Vahvistettu
2023-2024	Miesten SM-kilpailut 2024	8.4.2024	12.5.2024	18.5.2024	Kaupin keilahalli, Tampere	SM	Vahvistettu
2023-2024	EBT04 - Bowl for fun open 2024	11.5.2024	19.5.2024	19.5.2024	Langen, Saksa	EBT Silver	Alustava
2023-2024	EBT05 - Kegell Aalborg International 2024	18.5.2024	26.5.2024	26.5.2024	Aalborg, Tanska	EBT Bronze	Alustava
2023-2024	Naisten EM kilpailut 2024	5.6.2024	16.6.2024	16.6.2024	Wittelsheim Ranska	EBF	Vahvistettu
2023-2024	EBT06 - Valcke Bronzen Schietspoel Tournament 2024	15.6.2024	23.6.2024	23.6.2024	Dolfijn The Place To Be, Hollanti	EBT Silver	Alustava

Teemu Putkisto Finnish Masters -lopputurnauksen voittoon – Essi Pakarinen ylsi toiseksi

Viidennen kerran Talin keilahallissa järjestetyn Finnish Masters -lopputurnauksen voittajaksi nousi keilaseura Helsingin GB:tä edustava Teemu Putkisto, joka voitti loppuottelussa Kouvolan All Starsin Essi Pakarisen 183–179. Finaalikaksikko raivasi tiensä loppuotteluun pitkän päivän päätteeksi, kun lauantaina kisaurakkansa aloitti aamupäivällä 72 huippukeilaajaa.

TEKSTI JA KUVAT: **HENRI HAVUSELA**

FINNISH MASTERS -lopputurnaus järjestettiin siis viidettä kertaa. Itse kiertueella keilaajat keräivät kauden aikana Finnish Masters -pisteitä kotimaan ja Euroopan kilpailuista.

Kiertuepisteitä voi saavuttaa SM-kilpailuista, FYR-osakilpailuista, Brunswick Ballmaster Openista, kaikista WBT-osakilpailuista, kaikista

EBT-osakilpailuista, kaikista PBA-osakilpailuista sekä erikseen Finnish Masters -osakilpailuksi hyväksytyistä turnauksista. Lopputurnaukseen kutsutaan kiertuepisteiden perusteella 72 keilaajaa kaikista kategorioista: miehet, naiset, seniorimiehet, seniorinaiset, nuoret pojat, nuoret tytöt, junioripojat sekä junioritytöt.

Tämän syksyn lopputurnaus oli tapaturmarikas. Ensin keilattiin kahdeksan sarjan avausosio, josta 32 parasta pääsivät jatkoon ja keilasivat vielä neljä sarjaa ennen kuin alettiin pelaamaan 16 parhaan pelaajan voimin pelaaja pelaajaa vastaan cup-otteluita. **Teemu Putkisto** oli 12 pelatun sarjan jälkeen tuloksissa

Essi Pakarinen osoitti jälleen olevansa kovassa iskussa ja ylsi kilpailussa toiseksi.

Finnish Masters -lopputurnaus kokoaa yhteen huippukeilaajat eri ikäluokista. Kuvassa heittämässä Rami Mukkula.

viidentenä, voitti kolmen sarjan cup-otteluissa ensin **Kaaron Salomaan**, seuraavassa vaiheessa **Petri Mannosen** ja yhden sarjan välierässä **Jarno Lahden** 219–193.

Hallitseva kaksinkertainen naisten Suomen mestari **Essi Pakarinen** kohtasi puolestaan toisessa, maajoukkueinaisten muodostamassa välieräparissa, **Ani Juntusen**. Pakarinen eteni loppuotteluun lukemin 220–163.

Loppuottelussa sekä Putkistolla että Pakarisella oli haasteita oman pelaamisensa kanssa, mutta Putkisto selvitti haasteet ja nousi Finnish Masters -voittajaksi tuloksella 183–179.

Putkisto kuittasi itselleen kolmen tuhannen euron pääpalkinnon. Pakarisen palkintopotti oli tänään kaksi tuhatta euroa.

– Hienoltahan se aina tuntuu voittaa, upea fiilis. Oma päivä alkoi hieman kehnommin, mutta hyvin pystyin parantamaan peliäni kilpailun edetessä. Cup-otteluissakin tuli eteen haasteita, mutta pystyin niissä olemaan vastustajaa parempi. Onhan tässä pitkä päivä takana, paljon sarjoja ja aika loppu olen tällä hetkellä. Varmasti myös jännitys nyt laukesi loppuottelun jälkeen, Putkisto kertoi pokaali kädessään pelien päättyttyä.

FM-lopputurnauksen voittajat vuosittain:

2023: Teemu Putkisto
2022: Juho Rissanen
2021: Joonas Jähi
2020: Tomas Käyhkö
2019: Joonas Jähi

TULOKSIA:

Loppuottelun tulokset:

Teemu Putkisto vs Essi Pakarinen 183–179

Välierien tulokset:

Essi Pakarinen vs Ani Juntunen 220–163
Teemu Putkisto vs Jarno Lahti 219–193

Lopputurnauksen 16 parasta 12 pelatun sarjan jälkeen:

1. Juho Rissanen 2647
2. Samu Valaranta 2594
3. Essi Pakarinen 2578
4. Santtu Juutilainen 2563
5. Teemu Putkisto 2562
6. Pyry Puharinen 2552
7. Jarno Lahti 2544
8. Petteri Salonen 2541
9. Juhani Tonteri 2520
10. Ari Hilokoski 2520
11. Petri Mannonen 2511
12. Kaaron Salomaa 2490
13. Simo Susiluoto 2480
14. Niko Oksanen 2477
15. Marjo Hirvonen 2477
16. Ani Juntunen 2456

Putkisto kertoo, että keilaajan näkökulmasta FM-lopputurnaus muistutti pitkälti Tallissa aikaisemmin järjestettyä International Hammer Challengea.

– Pitkälti saman tyylinen, kun täälläkin pelattiin pudotuspelejä. Sarjoja itselläni ei vielä alkukauteen ole paljon, vain muutama ja harjoitustuntejakin takana melko vähän. Siihen peilaten ehkä hieman yllätyksenä tuli voitto itselleni, mutta varmaan oma kokemus radoilta kumpusi kilpailuhetkellä tänään, Putkisto kertoo. ●

Junnut täyttivät Talin FYR-kauden avauksessa – Roni Leskinen ja Kaisa-Ly Lee voittoihin

Kauden ensimmäinen Finnish Youth Ranking -osakilpailu pelattiin Talissa. Halli täyttyi pelaajista, kun kauden aloitukseen osallistui 104 pelaajaa. Päivä kasasi kokoon junnut ja kannustajat ympäri Suomen - hienoa nähdä näin paljon nuoriamme yhtä aikaa kilpailemassa ja kannustajia katsomossa!

TEKSTI: TEIJA LAUKKANEN KUVAT: SIMO UOSUKAINEN

PÄIVÄ KÄYNNISTYI räväkästi **Rami Mukkulan** voimin. Mukkula laittoi heti päivän ensimmäiseen sarjaansa 12 kaatoa riviin ja onnistui täydellisessä 300 pisteen sarjassa.

Alkukilpailussa PRO-sarjan kärkikolmikko oli vahvaa virettään alkusarjoista jatkanut Rami Mukkula tuloksella 1392, Lahden **Roni Leskinen** 1368 ja Helsingin **Anton Leppänen** 1364. Kaikki parituloksen tehneet pelaajat pääsivät tällä kertaa finaaliin Pro-sarjassa, kun **Pyry Puharinen** kirjautti tuloksen 1202 ja oli tuloslistan rivillä 15. Rookie-sarjan kärkikolmikko alkukilpailussa oli Kouvolan **Patrik Huomo** 1171 (90), Rauman **Aleksi Kukkaro** 1164 (102) ja Viron **Kert Isakar** 1145 (90). Rookie-sarjan finaalin rajaksi muodostui 1087.

Historian ensimmäisessä FYR-parikilpailussa oli yhteensä 28 paria mukana. Parikilpailun valtiat tänään olivat Patterien **Karo Hilokoski** - **Jussi Laine** tuloksella 2642, hyvänä kakkosena Mainareiden **Luukas Väänänen** - **Lenni Juutilainen** tuloksella 2639, kolmansina All Starsin Rami Mukkula - **Juho Leivo** 2625 ja neljäntenä GB:n **Antonio Valtonen** - Anton Leppänen 2623. Seuracupissa johdon otti huimalla 146 pisteellä GB ja AKe kakkosena 40 pisteellä.

Finaali

Pro-sarjan finaalissa ensimmäisen sarjan aloittivat vahvimmin Joensuun Luukas Väänänen 276, Helsingin Jussi Laine 247, Rami Mukkula 246 ja Roni Leskinen 245, joten voitiin odottaa kovatasoista finaalia. Rookie-sarjan kärkirymässä olivat Akaan **Lauri Rainio** 195 (34), Varkauden **Neea Pöllänen** 181 (10) ja Patrik Huomo 167 (15).

Kaisa-Ly Lee (vas.) sekä Roni Leskinen olivat FYR-kauden avajaiskisan parhaat Rookie- ja Pro-sarjoissa.

PUDOTUSPELIT

Välierät:

Pro:

Luukas Väänänen 241–213 Pyry Puharinen
Jussi Laine 213–247 Roni Leskinen

Rookie:

Kaisa-Ly Lee 250–159 Kert Isakar
Lauri Raunio 243–166 Alekski Kukkaro

Finaalit:

Pro:

Luukas Väänänen 215–234 Roni Leskinen

Rookie:

Kaisa-Ly Lee 230–148 Lauri Raunio

Kiertueen aikataulu, (kaikki FYR-kiertueen asiat löytyvät netistä. [keilailu.fi/ kilpailutoiminta/fyr](http://keilailu.fi/kilpailutoiminta/fyr)):

Osakilpailu 2, 7.-8.10.2023 Valkeakoski

Osakilpailu 3, 18.-19.11.2023 Mikkeli,
Keilakukko

Osakilpailu 4, 10.-11.2.2024 Oulu, Alppila
Bowling

Osakilpailu 5, 9.-10.3.2024 Raisio

Grande Finale, 27.4.2024 Tikkurila

Roni Leskinen (vas.), Luukas Väänänen, Pyry Puharinen ja Jussi Laine.

Kert Isakar (vas.), Kaisa-Ly Lee, Alekski Kukkaro ja Lauri Raunio.

Kolmen sarjan jälkeen Pro-sarjan kärjessä olivat tasaväkisin tuloksin Luukas Väänänen 740, Roni Leskinen 737 ja Jussi Laine 730. Rookie-sarjan kärkinimiä taas Lauri Raunio (102), Patrik Huomo 559 (45) ja Alekski Kukkaro 541 (51).

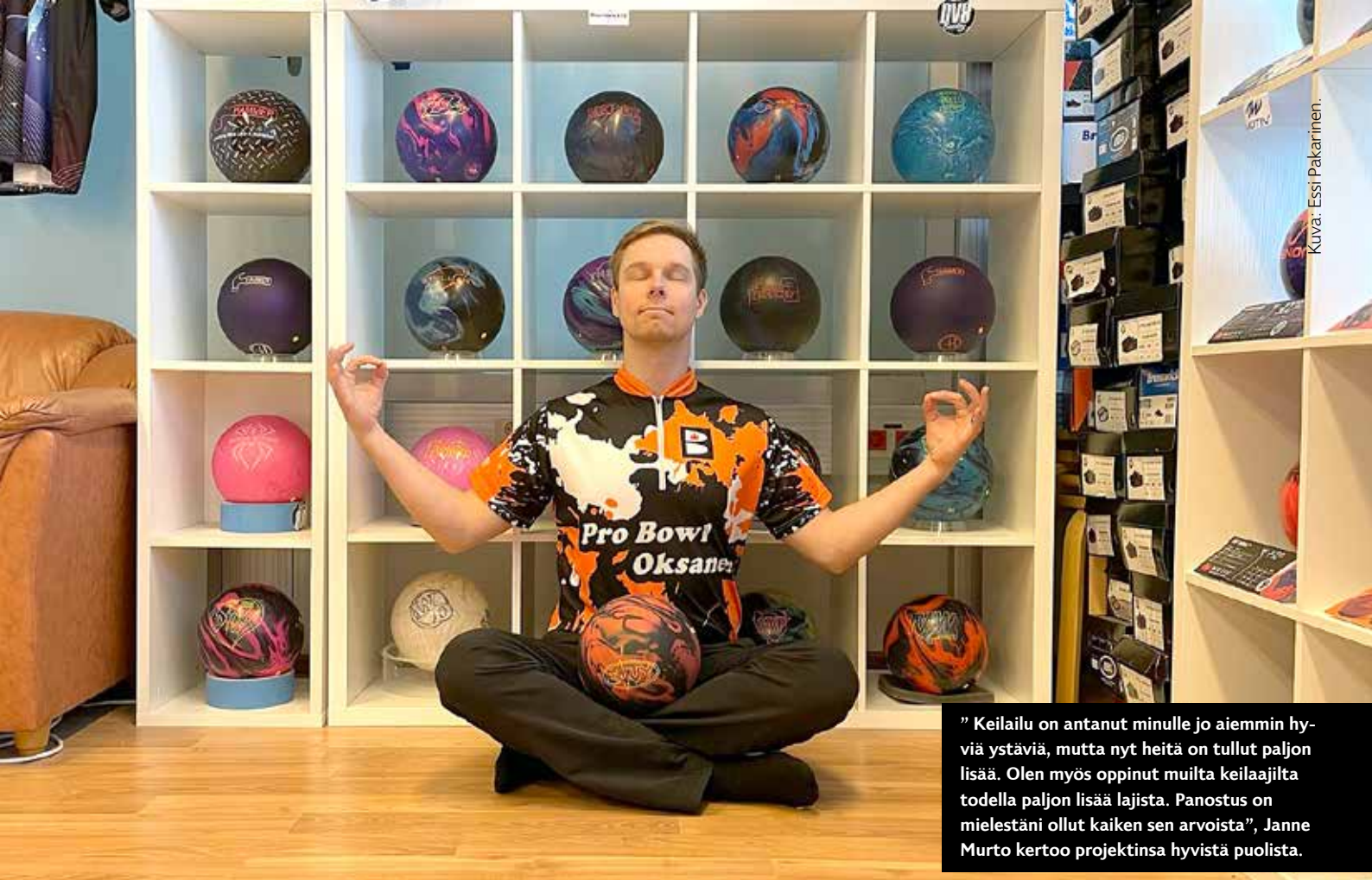
Finaalin viisi sarjaa saatiin päätökseen ja kovan kärkinelikon Pro-sarjassa muodostivat Jussi Laine (1187), Luukas Väänänen (1185), Pyry Puharinen (1183) ja Roni Leskinen (1166). Niukasti rajan ulkopuolella Rami Mukkula (1160).

Rookie-sarjan finaalin ensimmäistä osiota hallitsivat Kaisa-Ly Lee tuloksella 990 (75), **Lauri Raunio** 987 (170), **Alekski Kukkaro** 946 (85) ja Kert Isakar 938 (75). Viidenneksi ylsi Lenni Kantonen tuloksella 921 (65), mutta jäi harmittavasti 17 pistettä pudotuspelien ulkopuolelle.

Voittoon noussut Roni Leskinen kommentoi voittoa omalla Facebook-tilillään.

– Hienoa pelaamista koko päivän ajan, ja kaiken kukkuraksi voitto kauden ensimmäisestä FYR-osakilpailusta.

Muutama viikko sitten satutin selkäni kuntosalilla ja alkuvuikosta ei ollut vielä varmaa, pääsenkö heittämään tätä kilpailua. Sain selkäni kuntoon erilaisilla hoidoilla. Selän kuntoon tulemisen jälkeen minulle iski flunssa ja tänään heitin puolikuntoisena tämän kisan. Päivääni kuului 13 sarjaa ja ne olivat todella raskaat fyysisesti, mutta palkinto oli kaiken tämän arvoinen, Leskinen kertoi haasteellisista lähtökohdista. ●

Kuva: Essi Pakarinen.

” Keilailu on antanut minulle jo aiemmin hyviä ystäviä, mutta nyt heitä on tullut paljon lisää. Olen myös oppinut muilta keilaajilta todella paljon lisää lajista. Panostus on mielestäni ollut kaiken sen arvoista”, Janne Murto kertoo projektinsa hyvistä puolista.

B-luokan keilaajasta Suomen huipulle 500 päivässä

Puolitoista vuotta aikaa, tavoitteena menestyminen SM-kisoissa keväällä 2024. Tällaisen tavoitteen Janne Murto asetti itselleen viime talvena. Matka kohti päämäärää sai alkunsa, kun suunnitteilla ollut videoprojekti muutti alkuperäistä suuntaansa.

TEKSTI: **MARKUS VILJANEN** KUVAT: **ESSI PAKARINEN** JA **HENRI HAVUSELA**

– **OLIN PALLOTELLUT** pitkään erilaisten harrastusten parissa ja panostanut viime vuosina paljon frisbeegolfiin. Mietin kuitenkin, että talvea varten pitäisi kehitellä jotain. Olin miettinyt, että lähtisin auttamaan jotain nykykeilaajaa ja tekemään YouTube-videoita aiheesta. Olin työni puolesta päässyt aiemmin harjoittelemaan videotuotantoa. Kukaan ei kuitenkaan ollut oikein valmis heittäytymään, jolloin sain ajatuksen, että pitäisikö minun tehdä sittenkin projekti itsestäni ja panostaa itse keilailuun, Murto taustoittaa.

Nuoruuden negatiiviset kokemukset etäännyttivät lajista

Aivan pystymetsästä Murto ei keilailuun pariin lähtenyt, sillä hänellä on lajista vuosien kokemus. Kouvolan seudulta lähtöisin oleva ja All Starsia seuratasolla edustava Murto oli ollut kuitenkin jo pitkään ”määrittelemättömän mittaisella tauolla”. Teini-ikäisenä hän keilasi vielä todella aktiivisesti ja teki ohessa myös hommia Kouvolan keilahallilla. Perheessään keilattiin ja tukiverkko oli ympärillä. Yhdeksi kulminaatiopisteeksi jäi lopulta välistä jäänyt paikka PM-kisoihin lähteneessä maajoukkueriyhmässä.

– Keilasin paljon, mutta harjoittelu ei ollut oikeanlaista, enkä antanut siihen aikaan lajille riittävästi. Jos vertaa nykyajan junioreihin, niin heidän osaamistasonsa on paljon laadukkaampaa kuin mitä minulla oli. Olin silloin aikoinaan varma, että olen PM-kisajoukkueessa, mutta kotiin jäävän varapelaajan rooli löi lujaa ja tuntui väärältä. Ajattelin, että miksi jäädä lajiin, joka ei anna muuta kuin pahaa mieltä, vaikka todellisuudessa se oli tuonut ystäviä, työpaikan ja elämäkokemusta. En nuorempana sitä hahmottanut, vaan päällimmäisenä oli vain iso pettymyksen tunne, Murto kertoo.

– Pariin viime vuoteen en ollut enää maksanut seuraan jäsenmaksua ja olin vain kannattajajäsenenä All Starsissa. Kävin katsomassa ystäväni keilaamista, mutta radoille ei ollut itselläni innostusta. Asenteeni keilailuun oli kehittynyt ajan kanssa negatiiviseksi ja tuntui, että tuota samaa ilmapiiriä näkyi radoilla yleisesti muutenkin. Se oli yksi syy, miksi jäin aiemmin sivuun. Uuden projektin alkaessa halusin, että oma asennoitumiseni olisi erilaista.

Projekti myötätuulessa

Nokialla nykyään majaileva Murto lähti edistämään uutta projektiaan määrätietoisesti. Valmentajan rooliin hyppäsi **Sami Konsteri**, jonka kautta sai myös apua harjoitteluun Kaupin keilahallilla. Yhteydenotto pallovalmistajaankin tuotti tulosta välineiden muodossa.

– Sain huomata, että tällaiselle ajatukselle on tilausta ja homma lähti käyntiin. Samin

Panostukset tuottavat tulosta. Murto pelasi loistavasti International Hammer Challengessa.

kanssa olemme tavanneet ajoittain, mutta isona valmennusapuna on ollut myös **Niko Oksanen**, jonka kanssa olemme tunteneet jo vuosia. Ihmiset ovat ottaneet Keilailukorneri-nimisen videoprojektini hyvin vastaan, ja monet ovat tulleet videoille mukaan erilaisten haasteiden tai haastatteluiden merkeissä.

Uutta oppia, haasteita ja onnistumisia

Matka kohti ensi kevään SM-kisoja on edennyt tasaisesti ja tunteita on koettu laidasta laitaan. Murto kokee oppineensa enemmän keilailusta viimeisen vuoden aikana kuin aiempina vuosina yhteensä.

– Tauon jälkeen ensimmäinen kilpailu oli heti Ballmaster Open. Siitä ei silloin vielä tullut juuri mitään ja keilasin vielä vanhalla palloarsenaalillani. Heittämiseen tottui kuitenkin aika nopeasti, eivätkä perustaidot olleet täysin kadonneet.

– Tärkeimpänä oppina on ollut asenne-muutos lajia kohtaan. Nykyäänkin toki ärsyttää ajoittain, jos ei tule tulosta. Ei siitä heti helpolla eroon pääse. Tiedostan, että potentiaalia olisi ja kun tulee ajoittain onnistumisia, niin sitä odottaa itseltään ehkä liikoja. Ajattelee, että onnistumisista voisi tulla joka viikkoista hommaa, mutta eihän kehityskäyrä voi niin nopea olla, Murto toteaa.

Onnistumisiakin on osunut matkalle, kuten elokuussa Talissa pelatussa tasokkaassa International Hammer Challenge -kilpailussa. Murto oli alkukarsinnan yhdeksäs reilun 300 keilaajan joukossa, millä irtosi suoraan paikka finaalin kakkosvaiheeseen ja paras viidestä -otteluun **Juho Rissasta** vastaan.

– Päätin, että heitän karsintaa niin kauan, että saan finaalitytuloksen. Pari ensimmäistä yritystä jäivät alle parituloksen. Opin jokaisesta erästä jotain ja sitten yhtenä tiistaina kaikki loksautti kohdilleen ja sain tulokseksi 1357. Oli käsittämättömän hyvä fiilis ja varmaan juuri siksi, että olin jatkanut sitkeästi yrittämistä, vaikka olosuhde vaikutti minulle alkuun vaikealta.

Murto haastoi jatkopeleissä maajoukkueestakin tutun Rissasen hyvin ja voitti avaus-sarjan nimiinsä 257–245. Kokemus kuitenkin puhui viidennen sarjaan venyneessä mittelössä ja lopulta Rissanen eteni jatkoon voitoin 3–2.

– Minulla meni pallo alussa todella hyvin ja Juholla oli vaikeuksia reaktion kanssa. Hän sai kuitenkin tehtyä tarvittavat muutokset ja parannettua pelaamistaan. Minulla oli omat mahdollisuuteni napata jatkopaikka, mutta siinä tilanteessa ei pää ihan kestänyt tarpeeksi.

Työtä on paljon takana, mutta paljon myös edessä päin. Murto on kiitollinen saamastaan tuesta projektissaan, mutta toteaa itsekin, että matka on vielä kesken.

– Ajallinen ja rahallinen panostus on ollut iso, eikä tämä projekti olisi ollut mahdollinen ilman yhteistyökumppaneita. Keilailu on antanut minulle jo aiemmin hyviä ystäviä, mutta nyt heitä on tullut paljon lisää. Olen myös oppinut muilta keilaajilta todella paljon lisää lajista. Panostus on mielestäni ollut kaiken sen arvoista, Murto kiittelee.

– Vielä ei ole aika miettiä kevään SM-kisoja. Tässä on vielä paljon harjoiteltavaa ja opittavaa matkalla. ●

Keilailun oma, uusi verkkokauppa on avattu!

Tutustu nyt!
kauppa.keilailu.fi

Mitaleitta jäätiin

Siinä kaikessa lyhykäisyydessään viikon kisa Italian Bolognassa. Ensimmäistä kertaa ESBC-kisojen historiassa suomalaiset palasivat mitaleitta kotimaan kamaralle. Ei häntä ollut koipien välissä, eikä kenellekään jäänyt huono mieli reissusta lämpöiseen, hetkittäin jopa kuumaan, Italiaan. Tulosta ei vain tullut siihen malliin, mitä muilla.

TEKSTI: RISTO SPORA KUVAT: RISTO SPORA JA MONIKA TALLBERG

FINAALIPAIKOISSA OLTIIIN kiinni viimeisiin lähtöihin ja ruutuihin saakka, mutta aina joku meni jostain rakosesta ohi. Miesten parien B-sarjassa mitali jäi pienestä kiinni. **Jukka Hooli** ja **Timo Murtola** tiputettiin neljännelle sijalle vain 18 pinnalla. Muissa parikisojen sarjoissa löytyvät sijat 5., 7., 8. ja 9.

All Eventissä ja sitä kautta Mastersissa Jukka Hooli oli sijalla 4., kun lähdettiin viimeisen päivän puristeluihin. Hieman muita heikompi erä perjantain aamuun ja jätti oven raolleen parille ukolle painella väkisin ohi ja lauantain finaaleihin. **Pertti Palmio** oli myös siinä joukossa, mistä lauantain finaalivaiheeseen päästiin. Naisten kilpailuissa **Helena Styrman** pelasi finaalipaikan tuntumassa. Tällä kertaa pallo oli pyöreämpi kansakilpailijoiden puolella.

Hyvää jälkispekulaatiota - ja parran pärrinää niiltä, joilla parta on - saatiin miesten hallin henkilökunnalta. Vihjaisivat, että eivät olleet laittaneet ihan pyydettyä olosuhdetta radoille. Taisi olla pientä protestia työpaikan menettämisestä. Jotain jäynää olivat varmaan tehneet, sillä pallot eivät joka radalla kulkeutuneet ihan odotetulla tavalla. Kisahalli eleli viimeisiä viikkojaan, eikä uutta ole tiedossa. Hallin yleisilme oli myös sen näköinen, että loppusuoraa mennään.

Mitalit jaettiin muille.

Olosuhde oli kuitenkin kaikille sama ja tuskin tuloslistoja uusiksikaan olisi saanut. Italia isäntämaana rohmusi eniten mitaleja. Tarvinneko tuosta muuta mainita.

Matka oli kokemus jo pelkästään Finnairin sekoilujen vuoksi. Suurimman porukan lennot järjestettiin uusiksi kerran tai pari. Lentokohdetta vaihdettiin Milanosta Bolognaan ja Bolognasta Milanoon, eikä Finnair ollut se, joka lennon uudelleen reitityksestä tiedotti. Bussikytyä hankittiin kaupunkien välille. Positiivista oli, ettei laukkuja ja palloja kadonnut. Muuten kotimainen lentoyhtiö veti meitä ns. kölin alta.

Allekirjoittanut joutui reissaamaan ESBC Europen kokouksen takia omaa reittiä Luftansalla. Aamulento oli peruutettu, ja paikkaajana Finnair, joka sai näin hieman tasoitettua pakkasella olevia tilejään.

Kaikki kisatulokset löytyvät osoitteesta: esbc2023.etbfchampionships.eu ja suomalaisten kisatunnelmia omilta kotisivuiltamme esbcfinland.fi

Kausi 2023-2024

Italiassa saimme vahvistuksen tiedolle, että Tanska ei sittenkään järjestä 2024 kisoja vaan menemme yhden välivuoden jälkeen Saksaan ja Hampuriin. Jalkapallon EM-kisojen takia kisat ovat vasta heinäkuun puolivälissä. ESBC Finland lentää (ehkä Finnairilla, ehkä ei) 13.7. ja paluu 21.7.

Ilmoittautuminen on käynnissä ja jatkuu 31.12.2023 asti. Lomake ja yhteistiedot löytyvät nettisivuiltamme.

Kauden aikana pelaamme omat mestaruuskisamme. Jyväskylä ja Kuopio ovat ehdolla. Tätä kirjoittaessa päätös on vielä tekemättä (vuosikokouksessa). Ajankohta huhtikuu. Riippuu paljon, mitä kisaa noissa halleissa on käynnissä siihen aikaan, kun reilut 60 esbc-läistä tulee kylään.

ESBC-nimissä voi pelata Firmaliigaa ainakin Talissa. Maanataisin yksi DUO-joukkue pitää ESBC:n värejä korkealla. Pari muutakin paikkaa on ollut kyselyssä, mutta näitä rivejä väsätesäni ei vahvistettua tietoa ole tullut.

Tämän lehden ilmestyessä vuosikokous on pidetty. Jäsenmaksun suuruus päätetty ja hallituspaikat jaettu.

Ja jos/kun kiinnostaa liittyä mukaan, niin soittamalla 040-9004787 tai sähköpostilla chairman@esbcfinland.fi homma hoituu alkuun. Kisoissa pääsee pelaamaan 50+ ikäiset, mutta jäsenyydelle ei ole ikärajoitusta. ●

Terveisin,
Risto Spora
puheenjohtaja, ESBC Finland

Avajaisissa lippu vielä liehui. Kantajana Leif Lindberg.

Hyviä unia!

SPORTTI ASUU MEILLÄ

PARHAAT PELIPUHDIT KOKO JOUKKUEELLE
SCANDIC SPORTS -HINNALLA
ETUJEN KERA

Lue lisää scandichotels.fi/sportti

Elämänmittainen kumppani kotonasi

Meiltä saat sohvia, sänkyjä ja parasta palvelua. Valmistamme Avainlippu-merkityt sohvamme käsityönä Keravan sohvatehtaalla ja myönnämme niille korkean laadun takeeksi 20 vuoden runko- ja joustintakuun. Olemme suunnitelleet, valmistaneet ja myyneet huonekaluja suomalaisten tarpeiden ja trendien mukaan jo yli viiden vuosikymmenen ajan. Tunnetta suomalaisen kodin ja sen elämän, työskentelemme lähellä asiakkaitamme ja teemme joka päivä töitä sen eteen, että pystymme tarjoamaan parhaan vaihtoehdon kaikkiin elämänvaiheisiin.

FiNSOFFAT

www.finsoffat.fi

KERAVAN TEHDAS JA TEHTAANMYYMÄLÄ:
Huhtimontie 4, Kerava

FINSOFFAT HELSINKI:
Kalevankatu 13, Helsinki

VANTAAN TEHTAANMYYMÄLÄ:
Porttisuontie 4, Vantaa

INARIA®
— Millilleen.

Liukuovet ja kaapit millilleen!

INARIA®
100
FINNMIRROR OY 1923-2023
VUOTTA SUOMALAISTA TYÖTÄ

Unelmiesi liukuovikaapit ja liukuovet mittatilauksena

Kotimaiset Inaria-säilytysratkaisut valmistetaan aina millintarkkana mittatilaustyönä sinun kotiisi. Etsit sitten unelmiesi liukuovikaappia, erillisiä liukuovia tai tilanjakajia, toteutamme kaikenlaiset säilytys- ja tilanjakoratkaisut aina laadukkaasti, tyylikkäästi ja ennen kaikkea yksilöllisesti - paikoilleen asennettuna tietenkin.

Hoidamme korkealla ammattitaidolla ja ystävällisesti palvelen niin mittauksen, suunnittelun, valmistuksen kuin asennuksen. Millilleen.

Tervetuloa Inaria Studioon palveltavaksi! Ota yhteyttä ja tule käymään.

Inaria Studio Arabia

Toukolankatu 13
arabia@inaria.fi
Joni: 040 839 2468

Inaria Studio Munkkiniemi

Munkkiniemen puistotie 21
munkkiniemi@inaria.fi
Jani: 050 567 9006
Harri: 040 731 6483

LUE SATAVUOTIAS HISTORIAMME NETISSÄ: [INARIA100.FI](https://www.inaria100.fi)